

MÄNTTÄRIN SUKUYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI 2022
mennyt ja nykypäivää - ihmisiä ja ilmiöitä

muisturi 2022

www.nordicgloves.fi

3884

SUOMEN LAIVASTO SODASSA 1939–1945

WANHA VETERAANI · KADETTIKOULUNKATU 7, 49400 HAMINA · WWW.RVPK.FI
NÄYTTELYT AVOINNA 14.5.–18.9.2022 · TI-SU KELLO 10–16
LIPUT 12 € / 8 € / MUSEOKORTTI RYHMILLE MYÖS TILAUKSESTA

Lähellä myös etänä

Paikallisena elämänturvayhtiönä teemme kaikkemme asiakkaidemme turvallisuuden, terveyden ja taloudellisen menestyksen eteen myös poikkeusoloissa.

Asioit kanssamme kätevimmin varaamalla tapaamisajan suoraan sivuillamme lahitapiola.fi/ajanvaraus.

Tapaat asiantuntijamme helposti ja sujuvasti

Marko Wahlström

HISTORIA

Kun Veino olympialaisiin lähti

14-17 Tänä vuonna tulee kuluneeksi 70 vuotta Helsingin olympialaisista.

Sammy Steen/Sveriges Radio Finska

KULTTUURI

Ruotsinsuomalaisuus tulee elämään

10-11 Pilapiirtäjä Markku Huovila (2. vas.) ja Ruotsinsuomalaisten Arkiston johtaja Erkki Vuonokari saivat elämäntyöpalkinnon perinteisessä radiogaalassa. Kuvassa myös Vuoden ruotsinsuomalaiseksi valittu kirjailija-toimittaja Maarit Turtiainen (vas.) ja vuoden nuoreksi ruotsinsuomalaiseksi valittu näyttelijä-koomikko Tiffany Kronlöf.

Jari Kaukiainen

TAPAHTUMAT

Kaikille avoin frisbeegolf-kisa alkaa

33 Ankkapurha Disc Golf Club järjestää yhdessä Mänttärin Sukuyhdistyksen kanssa ensimmäisen frisbeegolf-kisan. Päivitettyä tietoa tapahtumista löytyy verkkosivulta www.niinipuu.fi.

PÄÄKIRJOITUS

- UUTiset: Sukututkimus elää murroskautta
- UUTiset: Geokätköilijät ovat löytäneet sukumuseon
- UUTiset: Ruotsinsuomalaiset voivat olla ylpeitä kielestään
- KULTTUURI: Kirja Mannerheim-ristin ritari Arvi Liikkasesta
- HISTORIA: Veino Vakkari Olympialaisissa 1952
- IHMiset: Läksin käymään/Tubettaja Annu Vainio
- SUKUSIVUT: Evert Mänttärin kuolemasta 45 vuotta

5	• SUKUSIVUT: Mänttärin vierailivat Olympiastadionilla	20-21
6-7	• SUKUSIVUT: Suvun taidenäyttely Myllykoskella	22-23
8-9	• SUKUSIVUT: Museo säilöo perinnettä jälkipolville	24-25
10-11	• URHEILU: Sukugolf kohti juhlapilailua	26-27
12-13	• Yrittäjäsivut, sukuyhdistyksen tiedot	28-31
14-17	• Kolumni ja Väinö Puoshaka -sarjakuva	32
18	• Tapahtumakalenteri	33
19	• Lukijoilta, tunnustatko kuvia?	34
	• Suvun myyntituotteet	35-36

Kultti

Kulttuuri-, mielipide- ja tiedelehtien liitto
median moniäänisyyden puolesta jo vuodesta 1991.

Onko Venäjällä tilaa taiteelle?
Millaista on islantilainen dekkarikirjallisuus?
Är pollinerer livsviktigt? Säilyykö elokuvahistoria?
Psykoterapian olemus. Eläkeläisten tilanne Ukrainassa.
Koskettamisen rajat ja normit. Metsien ja linnuston
rikkaus Suomessa. Immunologisten lääkkeiden hyöty.
Analyyseja ulkopolitiikasta.

Näistä aiheista ja paljon muusta voit lukea
Kultin lähes 200 erilaisesta jäsenlehddestä.

Tutustu lehtiin ja tilaa
WWW.KULTTILEHDET.FI

KORONA-AIKANAKIN PARAS TAPA TUKEA KULTTUURI-,
MIELIPIDE- JA TIEDELEHTIÄ ON LUKEA JA TILATA NIITÄ.

Niinipuu 29, 2022

www.niinipuu.fi

28. vuosikerta

Julkaisija ja kustantaja

Mänttärin Sukuyhdistys ry PL 2,
46901 Inkeroinen

Toimituksen yhteystiedot:

toimitus@niinipuu.fi tai
etunimi.sukunimi@niinipuu.fi

Päätoimittaja | Olli Sipilä

+ 358 40 543 1480

Toimitussihteeri | Marko Wahlström

+ 358 400 434 529

Taitto | Kirsi Juura

tuotanto@niinipuu.fi

Toimituskunta | Eila Korjala ja Eeva

Puustinen

Tämän lehden avustajat |

Vesa Vainio, Marjut Lehto, Tuomas
Mänttari ja Hannu Mäkinen

Ilmoitusmyynti | Kaisu Venäläinen

+ 358 40 520 0243

ilmoitukset@niinipuu.fi

Osoitteenmuutokset

Marko Wahlström

+358 400 434 529

osoitemuutos@niinipuu.fi

Painopaikka: Punamusta Oy, Forssa

2022

Painosmäärä: 14 250 kpl

Kansikuva: Marko Wahlström

ISSN 1283-240X (painettu)

ISSN 2342-9755 (verkkojulkaisu)

Kulttuuri-, mielipide- ja tiedelehtien liitto

Kultti ry:n jäsen

Löydät meidät Facebookista,
Instagramista ja Twitteristä

Facebook: niinipuu

Twitter: @NiinipuuMedia

Instagram: niinipuu

www.niinipuu.fi

PÄÄKIRJOITUS

Maaailma muuttui - elämä jatkuu

Maailmamme on elänyt poikkeuksellisia aikoja jo kolmatta vuotta. Vuonna 2019 alkanut Covid-19-pandemia muutti olemista eri puolilla maailmaa rajusti.

Rokotusten tehostuessa pandemian luonne on muuttunut ja yhteiskunnat avaavat rajoituksia pikkuhiljaa, niin myös Suomessa. Suomi on selviytynyt hyvin. Kun yhdestä kriisistä alkoi jo valo pilkkahtaa tunnelin päässä, tapahtui Euroopassa käsittämättömiä Venäjän hyökätessä itsenäisen naapurinsa Ukrainan kimppuun. Sota alkoi.

Turvallisuusympäristö Euroopassa muuttui kertaheitolla. Monet meistä kokevat pelkoa ja ahdistusta arvaamattoman itänaapurin toimien johdosta. Monelle suvun jäsenelle nousee lapsuuden muistot viime vuosisadan myrskyisistä vuosista mieleen.

Niinipuun tämänkertainen aihe – olympialaiset – korostaa yhtenäisyyttä ja yhteisöllisyyttä. Yhdistyksemme on juuri sitä varten. Siteet, jotka syntyvät sukujen ja omaisten kautta, ovat juuri niitä, joita nykyaikana tarvitaan yhä enemmän. Kuuluminen johonkin on inhimillisyyden yksi perusajatuksista.

Kaikesta maailmassa tapahtuvasta huolimatta elämä jatkuu. Kun keväturinko paistaa jo kovin kirkkaasti on syytä siirtää katseet iloisempiin asioihin. Yhdistyksemme vuosikalenteri normaalisti starttaa valtuuskunnan toimintaa linjaavalla kokoontumisella ja jatkuu kesän eri aktiviteetteihin. Nyt, kun rajoitukset ovat toivottavasti ohi, pystyy yhdistyksemme palaamaan taas niihin normaaleihin tapahtumiin: sukuseurat, golfturnaus ja Uudenmaan Mänttärin aluetapaaminen näin päällimmäisenä.

Yksi uusi lisä on saatu aktiviteettiemme joukkoon, kun ensimmäistä kertaa saamme vuosikalenteriin frisbeegolfin avoimen Mänttari Open -kilpailun ja vielä suvun kantasijojen läheisyyteen. Tämä mainio avaus kertoo yhdistyksen uudistumiskyvystä.

Tämä vuosi on muuten yhdistyksen perustamisen kannalta tärkeä vuosi: 9.10.2022 tulee kuluneeksi 90 vuotta siitä, kun kymmenen suvun miestä kokoontui suvun kantatalon paikkeilla Liikkalan Mänttärinmäellä "keskustelemaan ja päättämään toimista sukuyhdistyksen perustamiseksi".

Yhdistyksen katsotaan saaneen alkunsa tuosta kokoontumisesta. Valmistelemaan toimikunnan laatimat säännöt hyväksyttiin kokouksessa 1.1.1934 ja allekirjoitettiin **Vihtori Mänttärin** talossa 24.3.1934. Näin voimme myös aloittaa yhdistyksen 90-vuotisen taipaleen juhlistamisen, joka toivottavasti päättyy kotiseutuhenkiseen sukujuhlaan kesällä 2024.

Koska vihdoinkin voimme nähdä toinen toisiamme myös näissä merkeissä, niin kehotankin kaikkia lukijoita osallistumaan yhdistyksen erilaisiin tapahtumiin, luomaan uusia kohtaamisia ja olemaan läsnä.

OLLI SIPILÄ (taulu 10775)

suvun päämies

Kuuluminen johonkin on inhimillisyyden yksi perusajatuksista.

Sukututkimus elää tällä hetkellä Suomessa eräänlaista renessanssia, mikä näkyy sukujensa ja sukulaistensa vaiheista kiinnostuneiden ihmisten lisääntyneenä tiedonjanona.

Neuvoja ja vinkkejä haetaan erilaisista tilaisuuksista, ja koronapandemian aikana varsinkin verkkotapahtumat ovat yltäneet koviin kävijälukuihin.

Suomen Sukututkimusseuran jo toista kertaa verkossa 12.–13.3. järjestämän Suku 2022 -tapahtuman esitelmää kuunteli parhaimmillaan yhtä aikaa noin 500 kuulijaa. Tapahtuman suoratoistovideoita katseltiin lauantaina yli 3 000 ja sunnuntaina noin 2 000 kertaa.

Suomen Sukututkimusseura, Suomen Sukuhistoriallinen yhdistys, Sukuseurojen Keskusliitto ja Karjalaisten Sukuyhteisöjen Liitto ovat julistaneet maahamme kansallisen Sukututkimuksen päivän, jota vietetään tästä vuodesta alkaen aina 11. huhtikuuta.

“KURSSEILTA HAETAAN PERUSTIETOA”

Paikallisten sukututkimusyhdistysten kattojärjestönä toimivan Suomen Sukututkimusseuran palveluvastaava **Juha Vuorela** kertoo, että sukututkimus on laajentunut entistä suurempiin kansanryhmiin.

Hänen mukaan myös nuoret ovat kiinnostuneita sukututkimuksesta, missä yhtenä ilmiönä taustalla vaikuttaa geneettinen sukututkimus eli DNA-tutkimus.

– Sukututkimus voi erinomaisen paksusti juuri nyt, kiitos muun muassa MTV 3:n Sukuni salat -ohjelman antaman boostin myötä.

Vuorela on myös aktiivinen sukututkijoiden kouluttaja.

– Kursseilta haetaan ihan perustietoa sukututkimukseen aloittamiseen, mutta myös suurempaa kulttuurihistoriallista näkökulmaa esivanhempiemme elämään.

LÄHDEKRITIIKKI HYVIN TÄRKEÄ ASIA

Suku 2022 -tapahtuman avajaisissa Suomen Sukututkimusseuran puheenjohtaja **Jouni Elomaa** painotti huolellisen ja vastuullisen sukututkimuksen merkitystä.

Samoilla linjoilla on Mänttärin Sukuyhdistyksen sukututkimusverkoston yhteyshenkilö **Kari-Matti Sahala** (taulu 14495).

– Lähdekritiikki on hyvin tärkeä asia ja aina pitäisi tiedot tarkistaa alkuperäisistä lähteistä, hän sanoo.

Sahala on harrastanut perinteistä sukututkimusta 1990-luvun alusta asti eli jo yli 30 vuotta. Hän ei ole toistaiseksi ottanut ohjelmaansa geneettistä sukututkimusta.

– Oman sukututkimusurani alussa, Raussin sukua tutkiessa, sain käsiini kirjallisuudentutkija, filosofian lisensiaatti **Esko Rahikaisen** kirjaisen ”Raussi – Muistiinmerkintöjä Kymenlaakson Raussi-suvuista”. Valitettavasti kyseisessä lähteessä oli enemmän virheellistä kuin oikeaa tietoa.

Sahala nostaa toiseksi esimerkiksi lähdekritiikistä Vehkalahtien pitäjänkirja 2:n, jossa mäntlahtelaisen **Viljam Benjamininpoika Mäkelän** kuolinajaksi on kirjattu 22.10.1926.

– Tämä on kuitenkin hänen toisen vaimonsa kuolinaika. ”Villen” 85-vuotissyntymäpäiväilmoitus julkaistiin Haminan Lehdessä vielä 6.4.1939.

HISKI ON NOPEA HAKUTYÖKALU

Sahala uskoo, että usein virheiden taustalla on se, että sukututkijalla voi olla niin vahva tarve löytää omia esi-isää, että sukupuuhun saattaa tulla valituksi niinsanottu ”parhaiten sopiva” henkilö, joka lähteistä löytyy. Tämä koskee varsinkin 1700-luvun ja vanhempia tietoja.

Hyllykilometreittäin tietoa. Sukututkimuksen keskeisiä lähteitä ovat kirkonkirjat, joiden avulla tutkimus voidaan yleensä ulottaa 1600- ja 1700-lukujen taitteeseen. Yli sata vuotta vanhoja digitoituja kirkonkirjoja voi tutkia Kansallisarkiston Digitaaliarkiston ja Suomen Sukuhistoriallisen yhdistyksen Digiarkiston kautta.

Sukututkimus elää murroksessa – Harrastus koukuttaa

KONKARITUTKIJAN NEUVO: “ÄLÄ USKO KAIKKEA, VAAN EPÄILE, TUTKI JA VERTAA ERI LÄHDEAINEISTOJA”.

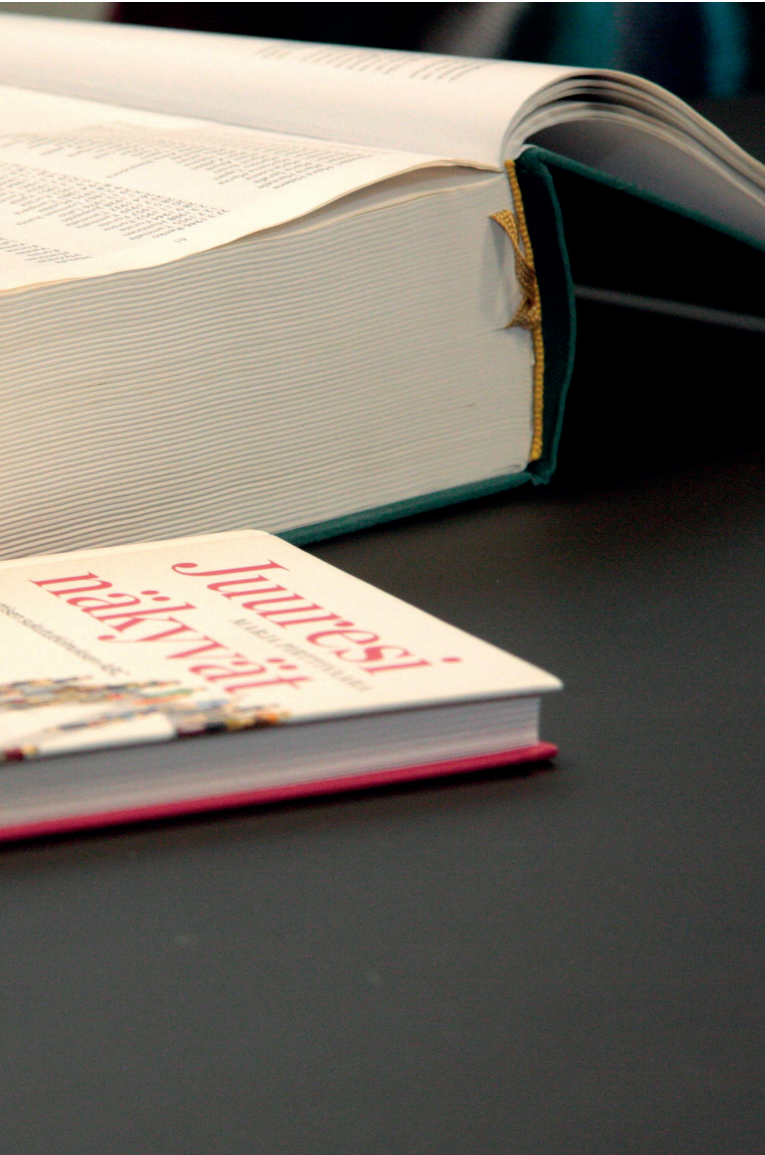
– Sitten on vielä alkuperäisten lähteiden virheet, joita myös löytyy. Tällöin voi myös kynnys alkuperäisen lähteen tulkitsemiseen virheelliseksi laskea eli löydetään esi-isä, joka perustellaan virheellisesti sukuun kuuluvaksi.

Sahalan omalle kohdalle on sattunut tuhansien tietojen joukossa vastaan yksi tai kaksi selkeää papin kirjausvirhettä.

– Oma ryhmänsä ovat vielä puhtaaksikirjoitetut lähteet, kuten Hiski, jossa on hieman enemmän virheitä, lähinnä jos puhtaaksikirjoittaja ei ole tuntenut kyseisen kylän tai suvun historiaa tarkemmin. Hiskiä tuleekin siis käyttää vain nopeana hakutyökaluna alkuperäiseen lähteeseen, hän vinkkaa.

“APUJA JA NEUVOJA SAA AINA”

Suomen Sukututkimusseuran palveluvastaava Juha Vuorela vinkkaa aloittelevaa sukututkijaa haastattelemaan sukunsa jäsenet heti.

urroksessa a uutta sukupolvea

– Kuvaa kaikki vanhat sukudokumentit sekä käy verkkokurssi tai osallistu paikallisen kansalaisopiston kurssille.

Mänttärin Sukuyhdistyksen sukututkimusverkoston yhteyshenkilönä toimiva valtuuskunnan jäsen Kari-Matti Sahala kehottaa verkostoitumaan vanhempien tekijöiden kanssa.

– Apua ja neuvoja saa aina.

Sahala myös korostaa laajaan lähteiden käyttöön.

– Näitä ovat haastattelut (ehdottomasti tärkein), sukuarhistot, kirkko, verottaja, oikeuslaitos, perinnönjaot, armeija, maanomistus ja tilajaot, kartat, ammattikunnat, yritystoiminta, sanomalehdet, hautakivet, väitöskirjat, paikallishistoriat, valmiit sukututkimukset.

KONKARITUTKIJA INNOSTUI ISÄNSÄ SUKUTAULUSTA

Valtakunnallisestikin palkittu kuopiolainen sukututkija

Reetta Väänänen (o.s. **Hovi**, taulu 15740) aloitti aktiivisen sukututkimusharrastuksen jo 1970- ja 80-luvun vaihteessa.

– Innostus sukututkimukseen syntyi vuonna 1961, kun **Evert Mänttäre** (taulu 3912) antoi isälleni 50-vuotislahjaksi sukutaulun. Sen jälkeen haastattelin molemmat isoäitini.

Oppinsa sukututkimukseen Väänänen haki **Toivo Pietikäisen** vetämästä ryhmästä Kuopion kansalaisopistossa. Nykyisin konkaritutkija on Savon Sukututkimusharrastajat ry:n hallituksen varapuheenjohtaja.

Mänttärin Sukuyhdistyksen valtuuskunnan vanhin jäsen on tutkinut Mänttärin suvun lisäksi Hovin (ent. Ståhlberg), Tulkin, Suurnäkin, Kitusen ja Paavolan sekä Redsvenin sukuja.

Nyt loppusuoralla on Väänästen suvun Huhtamäen haara, joka käsittää noin 4 000 nimeä.

Hänen lukuisat esipolvitaulustot ulottuvat aukottomina vuosisatojen taakse ja sisältävät tietoja sadoista esivanhemmista.

– Taitaa minulla olla kaikkien Vehkalahden kylien (mukaan lukien Sippola, joka oli aiemmin osa Vehkalahden seurakuntaa) ihmiset melko tarkasti kansioissa 1820-luvulle asti, Väänänen naurahtaa.

SUKUTUTKIMUS ON KUIN SUUNNISTUSTA

Entisenä maaottelusuunnistajana Reetta Väänänen on tottunut etsimään – niin rasteja kuin tietoa.

– Olen ikuinen etsijä, jolle tuottaa iloa, kun löydän. Sukututkimus on etsimistä, etsimistä ja vielä kerran etsimistä, 85-vuotias Väänänen sanoo.

Hän korostaa, että sukututkimus mielenkiintoisena harrastuksena pitää mielen virkeänä.

– Se vie ajatukset muualle, ja kun vielä muistaa asioita. Aina tulee uutta tietoa ja syntyy uusia tutkimuksen kohteita. Sukututkimus ei tule koskaan valmiiksi.

GEENITUTKIMUS TUO MYÖS YLLÄTYKSIÄ

Väänäsen tutkimusinto ei ole rajoittunut perinteiseen sukututkimukseen, vaan hän on perehtynyt myös geneettiseen tutkimukseen.

– Olen tehnyt Family TreeDNA:n kautta serkkutestin. Sen tulosten perusteella olen vain 83-prosenttisesti suomalaisen. Geenitutkimuksen kautta Kitusen sukua ulottuu aina 1400-luvulle asti.

Geneettisen sukututkimuksen kautta Väänänen on saanut tietää olevansa sukua Duudsoneista tutuksi tulleelle **Jukka Hildénille**, joka etsi sukunsa saloja MTV3:n suosituissa ohjelmasarjassa.

– Tämä tieto on myös tarkistettu, konkaritutkija sanoo ja muistuttaa, että kaikkea DNA-tutkimuksista esille paljastuvaa ei pidä uskoa ilman lähdekritiikkiä.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943)
teksti ja kuva

Mänttärin Sukuyhdistyksen sukututkimusverkoston yhteyshenkilöön voi ottaa yhteyttä sähköpostitse kari-matti.sahala@niinipuu.fi tai puhelimitse + 358 50 383 6448.

Mänttärin sukututkijoiden yksityinen Facebook-ryhmä: www.facebook.com/groups/sukututkijat. Ryhmässä on tällä hetkellä 13 jäsentä.

Löytyihän se!
Myllykoskelainen Onni Mannari, 10, näyttää Mänttärin sukumuseon alueelta etsintärupeaman jälkeen löytynyttä geokätköpurkkia. Vierellä äiti Suvi Heikkilä.

Suvun paikalla on aarre

GEOKÄTKÖILIJÄT OVAT LÖYTÄNEET MÄNTTÄRIN SUKUYHDISTYKSEN YLLÄPITÄMÄN SUKUMUSEON LIIKKALAN MÄNTTÄRINMÄELLÄ.

"Työvoitto. Rauhasa sai etsiä". Kiitos museon esittelemisestä!" Näin kuuluvat geokätköilijöiden tuoreimmat Mänttärin sukumuseolla tehdyt kirjaukset viime marras- ja joulukuulta. Yksi aarre on tallentunut jälleen.

Geokätköilyä käyttävien harrastajien älypuhelinsovellukseen sukumuseolle on paikannettu yhteensä 131 kirjausta. Sukumuseo-kätkö on julkaistu sovellukseen ensimmäisen kerran lähes viisi vuotta sitten eli 20.9.2017.

Liikenne museolle on ollut ajoittain hyvinkin vilkasta: Pyttiläntien, Mänttärin ja Asemankulman risteys on tullut monelle tutuksi.

– Suvun paikalla on aarre, nimimerkki "Mursuli" päivittää logauksessaan heinäkuulta 2019.

SUVI JA ONNI POIKKESIVAT KÄTKÖLLÄ

Kouvolan Myllykoskella asuva **Suvi Heikkilä** kävi kätköllä yhdessä poikansa **Onni Mannarin** kanssa.

– Olen nyt saanut hänet innostumaan tästä. Tämä on kivaa ajanvietettä ja tekemistä lasten kanssa, Heikkilä kertoo.

Hän innostui geokätköilystä vuonna 2017. Hän arvioi olevansa tällä hetkellä aloittelijan ja intohimaisen harrastajan puolivälissä.

– Tämän myötä tulee liikuttua ja nähtyä ihan ihmeellisiä paikkoja, joihin ei normaalisti tulisi mentyä. On tässä tullut nähtyä jo kaikenlaista.

LIIKKALAN JA LÄHITIENON ALUEELLA RUNSAS KÄTKÖRYÖSÄ

Mänttärin sukumuseon hän bongasi Geocaching-sovelluksessa.

– Kohde oli hymynaamalla merkitty, niin se löytyi.

Mänttärinmäen lähistöltä Liikkalasta ja sen ympäristöstä löytyy tällä hetkellä yli 50 erilaista geokätköä.

– Kätköt vaihtuvat. Välillä haetaan pois vanhoja kätköjä ja laitetaan uusia tilalle. Se on kiva, etteivät kätköt ole aina samoja, Heikkilä sanoo.

Kätköpurkkien koot vaihtelevat mikropurkeista aina kenkälaitikon kokoisiin rasioihin.

– Välillä kohteet on piilotettu tosin hyvin. Joskus ne voivat olla korkealla puussa, kallionkielekkeellä tai muissa pahoissa paikoissa, jolloin tarvitaan apuvälineitä.

Viitta opastaa. Sukumuseo löytyy viitoitusten avulla.

MUSEOKÄTKÖN PIILOTTAJA OMISTAA KÄTKÖN ISÄLLEEN

Mänttärin sukumuseolla sijaitsevan peruskätkön on piilottanut 27.8.2017 nimimerkki "Sokke67". Kätkö kulkee nimellä "Mänttärin sukumuseo"

– Omistan kätkön myös isälleni, joka toimi pitkään museon avaimenhaltijana ja kulki ahkerasti suvun juhlissa, vaikka olikin sukuun tullut vävy, hän kirjoittaa geokätkön esittelytekstissä Geocaching-sovelluksessa.

Kätkö sijaitsee Liikkalan kylässä, Mänttärinmäellä, Mänttärin Sukuyhdistyksen omistaman metsikön alueella. Alueella sijaitsee kaksi museorakennusta ja erillinen puucee. Sukumuseon uudistustyöstä kertoo vanhimman aitan seinällä oleva QR-koodi, jonka lataamalla pääsee virtuaaliselle esittelykierrokselle museoon.

– Mitään ei saa, eikä tarvitse irrottaa, ettei museo murene käsiin. Ole ystävällinen ja jätä auto tien varteen!, "Sokke67" ohjeistaa muita geokätköilijöitä.

Kätkön piilottamisella on sukuyhdistyksen lupa. Kätkö on mikropurkki.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti ja kuva

Lisätietoja geokätköilystä voi lukea verkkosivulta www.geokätköt.fi.

GEOKÄTKÖILY

- Nykyaikaista aarteensintää, jossa haetaan toisten harrastajien piilottamia geokätköjä puhelimen, gps-laitteen tai kartan avulla. Geokätköjä on kaikkialla – kaupungeissa, metsissä, saarissa ja rannoilla.
- Suomessa on yli 80 000 kätköä ja uusia tulee lähes päivittäin. Maailmalla harrastajamäärä keikkaa yli kuudessa miljoonassa.
- Kätköjen etsiminen sopii kaikenikäisille ulkoilijoille.
- Geokätköilyssä käytetään apuna satelliittipaikannusta. Kätköjen tiedot haetaan joko internetistä kätköilijöiden verkkosivuilta tai älypuhelimien geokätköily-sovelluksella.

Kolme kiinteistöä. Mänttärin sukumuseon alueella on kaksi museorakennusta ja erillinen puucee.

Joonatan Mänttäre väitteli tohtoriksi

Tukholmassa asuva **Joonatan Miikael Mänttäre** (taulu 2956) väitteli 26.2.2021 Tukholman Kuninkaallisessa teknillisessä korkeakoulussa (KTH) tekniikan tohtoriksi tekoälyrobotteknikassa aiheenaan "Interpretable, Interaction-Aware Vehicle Trajectory Prediction with Uncertainty".

Mänttäre käsittelee väitöskirjassaan itseohjautuvien autojen reitin ennustamista ja sen tarkkuutta. NP

Päivi Uusitalolle Suomen Valkoisen Ruusun ansiomitali

Pyhtääläinen teollisuusneuvoksetar **Päivi Uusitalo** (taulu 11096) vastaanotti ystävänpäivänä Tasavallan Presidentin viime itsenäisyyspäivänä myöntämän Suomen Valkoisen Ruusun ensimmäisen luokan ansiomitalin kultaisin ristein.

– Tämä kunniamerkki on hänelle kiitos kaikesta siitä ansiokkaasta työstä, jota hän on pyyteettömästi tehnyt paikallisen kulttuurin ja historian eteenpäin viemiseen ja taltioimiseen vuosikymmenten saatossa, **Raino Ojansivu** Pyhtää-seurasta perustelee.

Yhtenä esimerkkinä on Stockforsin ruukin alueella Pyhtäällä sijaitseva pakkausmuseo, jonka Uusitalo on luonut aktiivisen työn tuloksena. Museo on saatu aikaiseksi vanhaa pakkausmateriaalia keräämällä.

Toisena huomattavana kohteena Uusitalolla on ollut osallistuminen Parikkalan patsasmuseon pelastusoperaatioon. Hän on ollut osaltaan kantavana voimana nähdessään, että patsasmuseo pitää pystyä säilyttämään myös tuleville polville. NP

Kirjailija vai ei? Pitkän uran kuvataiteilijana tehnyt sarjakuvapiirtäjä Markku Huovila debytoi kirjailijana. – Kirjailijaksi en itseäni osaa kutsua, koska teoksessani on enemmän kuvaa kuin tekstiä. Kuvakirjailijakaan ei oikein osu, koska tekstiä kuitenkin on sivukaupalla, niinhän tosin on Suomen Kuvalehdessäkin, hän aprikoi.

"Ruotsinsuomalaiset voivat jo olla ylpeitä kielestään ja juuristaan"

TUKHOLMAN TENSTASSA YLI 40 VUOTTA ASUNUT PILAPIIRTÄJÄ MARKKU HUOVILA PALKITTIIN ELÄMÄNTYÖSTÄÄN.

Ajattelin että ei, elämäntyöhän on tässä vielä pahasti kesken", pian 75 vuotta täyttävä ruotsinsuomalainen sarjakuvapiirtäjä–kuvataiteilija **Markku Huovila** (taulu 2018) tuumaa. Hämmennykselle oli syynsä, kun kun Sveriges Radion suomenkielisen toimituksen kanavapäällikkö soitti ja kertoi tuomariston tekemästä valinnasta myöntää miehelle jaettu elämäntyöpalkinto.

Toinen saaja on **Erkki Vuonokari**, joka palkittiin peräänantamattomasta työstä Ruotsinsuomalaisten Arkiston johtajana, kehittäjänä ja ruotsinsuomalaisen historian näkyväistäjänä.

Palkinnot jaettiin suorassa radiostudiogaalassa helmikuun alussa, jossa jaettiin myös Vuoden ruotsinsuomalaiset -palkinnot.

– Hyväksyin asian, kun kanavapäällikkö sanoi, että parempi

jos on kesken kuin, että saaja olisi jo kuopattuna. Palkintoa kun ei postuumisti anneta. Oli joka tapauksessa ylevää vastaanottaa kunnianosoitus, Huovila kuvailee tuntojaan.

Tuomaristo perusteli palkinnon myöntämistä "ruotsinsuomalaisten historian ja Ruotsin lähiöelämän pistämättömästä näkyväistämisestä huumorin, satiirin ja taiteen keinoin laajassa kuva-, sarjakuva- ja kuvitustuotannossa."

PARI ESI-ISÄÄ BORLÄNGEN SEUDULLA

Huovilan arvion mukaan suomalaisuus voi tänä päivänä Ruotsissa hyvin.

– Ruotsinsuomalaiset voivat jo olla ylpeitä kielestään ja juuristaan. Minultakin löytyy pari esi-isää melkein Borlängen seuduilta veljeni **Timon** (taulu 2007) sukututkimusten mukaan.

Hän nostaa esimerkiksi kersantti **Gustav Näsmanin** (1726–1795), joka lähetettiin täydennysmiehenä Suomeen Kustaa

III:n sodan aikana, jolloin Liikkalan ja Anjalan nimet kirjoitettiin historiaan.

– Gustav ei Värälän rauhan jälkeen palannut Ruotsiin, vaan jätettyään aseet asettui Ruotsinpyhtäälle, nai suomenkielisen vaimon ja ennen pitkää nimi Näsman muuttui Niemeläksi, Huovila kertoo omien juuriensa saloista.

Kun Borlängen kouluissa ryhdyttiin harjoittamaan sukututkimusta 1980-luvulla, moni suomalaisvihaaja sai yllätykseen tietää olevansa Taalainmaan tai Värmlannin metsäsuomalaisten jälkeläinen.

– Tänäpä he saattavat suorastaan rakastaa kaikkea suomalaisuuteen liittyvää, Huovila uskoo.

ESIKOISKIRJA TENSTASTA ILMESTYI VIIME SYKSYNÄ

Kuvittajana ja kuvataiteilijana Huovila omien sanojensa mukaan kyhää parhaillaan satiirista sarjakuvakirjaa työnimeltään ”Führer”.

– Suunnittelen myös kirjaa suomenkielisistä tuotoksistani – piirroksia ja tekstejä – kautta aikojen.

Viime joulukuun alussa hän julkaisi debyyttikirjansa ”iTensta med tiden”, joka on väennös nykyisen kuninkaan **Kaarle XVI Kustaan** motosta ”Med Sverige i tiden”.

– Teoksen nimi alkaa pienellä i:llä, koska elämme i-älyajassa, Huovila hymähtää.

Esikoisteos syntyi sattumalta, kun hän huvin vuoksi haki rahoitusta kirjan painamiseen erältä vanhalta ja arvostetulta kulttuurirahastolta.

– Se myönnettiin, ja vasta silloin tajusin, ettei minulla mitään painettavaa kirjaa varten vielä ollutkaan, vaan piti käydä etsimään 40 vuoden aikana kerääntynyttä materiaalia ja kirjoittamaan/piirtämään uutta.

Hänen piti myös opetella InDesign-layout-ohjelma koronapandemian puristuksissa.

– Aika paniikissa olin, kun alkoi deadline rahojen käyttämiseen lähestyä. Kirja ehdittiin kuitenkin painamaan ajoissa, ja palaute on ollut iloiseksi yllätyksekseni ylitsevuotavaa.

Huovila on aiemmin kuvittanut muutamia kuvakirjoja lapsille sekä Ruotsinsuomalaisten Arkiston ja Kielen ja kansanperinteen tutkimuslaitoksen julkaisemia kirjoja ja suomen kielen oppimateriaalia.

ELÄMÄÄ ”ONGELMALÄHIÖSSÄ”

Tukholman Tenstassa itsekkin yli 40 vuotta asunut, piirtänyt, kirjoittanut ja maalannut Markku Huovila ajatteli kirja-projektia aloittaessaan, että hänen on vihdoinkin saatava tuotoksensa kansien väliin.

– Kirja liittyy tavalla tai toisella elämään Tenstan kaltaisessa maailmankuulussa lähiössä.

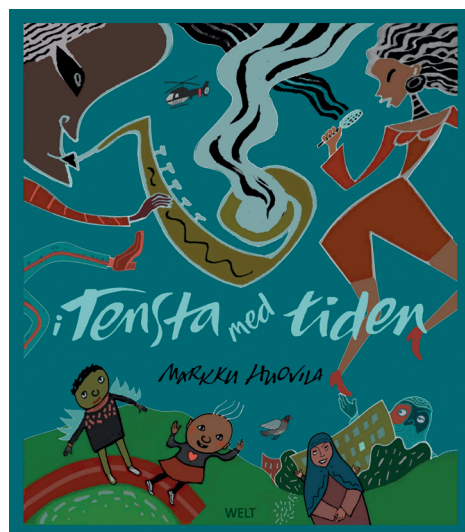
Tekstisisältö on muuon muassa historiikkia elämisestä ja asumisesta ”ongelmalähiössä”, pääministeri **Olof Palmen** (1927–1986) murhaajasta sekä IS-värväristä.

– Tyyli on humoristista, jolle lukijat kertovat nauravansa ääneen. Lisäksi mukana on pilakuvia, sarjakuvakolumneja ja -strippejä sekä maalauksia, Huovila kuvailee.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti

ALMA HUOVILA (taulu 2018), kuva

MARKKU HUOVILA (taulu 2018), piirrokset ja kuvitukset

Esikoisteos. Kirja ”iTensta med tiden” on Markku Huovilan debyyttikirja, joka sisältää sarjakuvakolumneja, pilapiirroksia, karikatyyreja ja maalauksia. Kirjan kansikuva.

Med Sverige i tiden. Kuvitelun Time-lehden kannessa komeilee kuningas Kaarle XVI Kustaa.

Murhattu pääministeri. Kirja sisältää myös karikatyyrin vuonna 1986 murhatusta Olof Palmesta.

Markku Huovila

- Syntynyt Myllykoskella 4.5.1947.
- Kuvataiteilija, sarjakuvantekijä ja kuvittaja sekä radiopakinoitsija.
- Työskentelee entiseen tykistön sairastupaan rakennetussa ateljeessaan Järvafältetillä, joka on neljän kunnan läpi kulkeva viheralue. Piirtää, maalaa ja kirjoittaa huumoripainotteisesti.
- Tehnyt yhdessä Anneli Drewsenin kanssa monikieliset lastenkirjat Inte klia, Adam!, Inte så fort, Adam! och Gapa stort, Adam!
- Perheeseen kuuluvat kaksikieliset lapset Antti (21) ja Alma Unelma (18) sekä heidän äitinsä Tuula.
- Harrastaa kulttuurisihteerinä työskentelevän ”sambon-sa” (sammanboende) Tuulan innoittamana kotitöiden lisäksi käyntiä teatterissa, elokuvafestivaaleilla, konserteissa, oopperassa, musikaaleissa, taidenäyttelyissä ja tanssiesityksissä.

Urheilumies. Hiihtäjänäkin kunnostautunut Arvi Liikkanen pilkillä.

Mannerheim-ristin ritari ei välittänyt puhua teoistaan

SIPPOLALAINEN ARVI LIIKKANEN OLI VAATIMATON MIES. NYT RITARI NUMERO 114:N TARINA ON KOOTTU KIRJAKSI.

Kesäkuussa 1943 liikkalainen alikersantti **Arvi Anton Liikkanen** (1912–1980) sai Mannerheim-ristin ansioistaan alijohtajana, joka suoritti kaikki hänelle talvi- jatkosodassa annetut tehtävät pelotta. Hän oli 114. Mannerheiminristin ritari, joka myös ylennettiin kersantiksi.

Talvisotaan (30.11.1939–13.3.1940) hän osallistui Jalkaväkirykmentti 5:n riveissä ryhmänjohtajana sekä oli mukana Kannilan, Punnusjoen, Sikniemen, Laitsalmen ja Valkjärven taisteluissa

Jatkosotaan (25.6.1941–19.9.1944) Liikkanen osallistui jalkaväenrykmentti 25:n mukana aluksi ryhmänjohtajana ja myöhemmin

joukkueenjohtajana. Taistelupaikkoina olivat Ykspää, Somme, Säämäjärvi, Petroskoi, Juustjärvi sekä Mäntyselkä, jossa hän haavoittui käsivarteen lokakuussa 1941 ja hänen sotatiensä päättyi siihen

Vapauduttuaan palveluksesta Liikkanen palasi töihin Myllykoski Oy:n paperitehtaalle, jossa hän toimi värimiehenä 1960-luvun

alkuun saakka. Hän asui ja hoiti kotitilaansa Sippolan Liikkalan kylässä.

Ennen sotavuosia Liikkanen ehti olla 1930-luvulla mukana suojeluskuntien toiminnassa, josta saamiaan oppeja hän hyödynsi sotapalveluksessa. Sippolassa vuonna 1980 kuollut Liikkanen oli myös innokas hiihtäjä, joka menestyi tehdas- ja suojeluskuntakilpailuissa.

HISTORiantutkija JARKKO KEMPPI JÄLLEEN RITARIEEN ASIALLA

Mannerheimin-ristin ritarin vaiheita tarkastellaan tuoreessa Arvi Liikkasen sotatie – Mannerheim-ristin ritari 114 -nimisessä teoksessa, jonka on kustantanut kouvolaalainen Reuna Publishing House Oy.

Teoksessa tarkastellaan Arvi Liikkasen vaiheiden lisäksi niitä yksiköitä, joissa hän palveli talvi- ja jatkosodassa. Hän kuului niihin sotilaisiin, jotka eivät koskaan puhuneet sotavuosista.

Sotapäiväkirjojen ja sukulaisten haastattelujen avulla teoksen kirjoittaja, joensuulainen historianutkija ja tietokirjailija, filosofian tohtori **Jarkko Kemppi** on saanut muodostettua kuvan palkitun taistelijan ja hänen komppaniensa vaiheista.

Kemppi on kirjoittanut 25 tietoteosta, joista valtaosa käsittelee sotahistoriaa.

"AINEISTON KERUUSSA RIITTI HAASTEITA"

Vaativuuden taistelija vaiheita kartoittavan kirjan syntysanat lausuttiin alkuvuodesta 2018.

– Otin asian puheeksi opiskelukaverini (**Jarkko Kemppi**) kanssa matkamme yhteydessä, jolloin asia oli sovittu, kirja projektia luotsannut espoolainen **Esa Mänttari** (taulu 10790), Arvi Liikkasen siskon pojanpoika, kertoo.

Mänttari on 30 vuoden aikana lukenut Jarkko Kempin tuotoksia tämän lisensiaattityöstä lähtien.

– Tiesin hänen tehneen kirjoja jo useasta Mannerheim-ristin ritaristakin. Oli siis helppo luottaa hänen osaamiseensa.

Kirja projektin käytännön asiat ottivat aikansa. Arvi Liikkasen lähisuku myös näytti hankkeelle vihreää valoa loppuvuodesta 2018.

– Emme osanneet arvata, että urakka tulisi olemaan melkoinen. Arvi oli vaatimaton ja pidättäytyi teoistaan puhumisesta. Se tarkoitti myös aineiston keruuseen melkoista haastetta, Esa Mänttari kertoo.

Kirjoittaja pyysi taustatietoja ainakin niin Niinipuun kuin Keski-Akso-lehden välityksellä.

– Harmittavasti aikalaisia ei juuri ollut, mutta onneksi jotain tietoa kuitenkin tuli. Kirja perustuu suurimmalta osin kirjalliseen aineistoon, sotapäiväkirjoihin, sanoma- ja muihin lehtiin sekä julkaisuihin. Isossa roolissa ovat

Harvinainen sukukuva. Takarivissä Eino (vas.), Vieno, Olavin vaimo Sirkka, Alma, Olavi ja Arvi (oik.). Alarivissä Aino sylissään Vuokko (vas.), Tyyne, Einon poika Lasse, Amanda, Seppo ja yläpuolella veljensä Eero sekä Sepon ja Eeron äiti Hilma Mänttari (o.s. Liikkanen). Kirjan kuvitusta.

suojeluskuntamateriaalin lisäksi paperitehtaan henkilöstöjulkaisut, Esa Mänttari kertoo.

"KUNNIANOSOITUS SODASSA OMAN HENKENSÄ UHRANNEILLE"

Kirjahankkeen vetäjä halusi osaltaan kunnioittaa sekä Arvi Liikkasta että sodassa kalleimpansa, oman henkensä, uhranneita suomalaisia.

– Mänttärin suvussakin on suuri joukko sankarivainajia, Esa Mänttari muistuttaa.

Arvi Liikkasen ei ehtinyt kokea veteraanien

arvostuksen nousua.

– Tämä kirja olkoot pieni osa sitä. Toivon, että osaamme arvostaa ja vaalia itsenäisyytemme pelastaneiden muistoa, Mänttari sanoo.

Hän toki toivoo myös, että hänen omat tyttärensäkin lukevat kirjan.

– Mielestäni kirja kertoo Arvi Liikkasen sotatiestä ja samalla taustoittaen sota-aikaa realistisella tavalla, Esa Mänttari jatkaa.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti
ARVI LIIKKASEN SUKU, kuvat

Uutuuskirja. Mannerheim-ristin ritari Arvi Liikkasen sotatähtä on nyt julkaistu kirjana.

Kuva: Reuna Publishing House Oy

Mikä Mannerheim-ristin ritari?

- Mannerheim-risti on suomalainen kunniamerkki. Sen 1. ja 2. luokan risti kuuluvat Vapaudenristin ritarikuntaan. Ritarikunnan sisäisessä järjestyksessä 1. luokan Mannerheim-risti on toisena Vapaudenristin Suurristin (VR SR) jälkeen. 2. luokan Mannerheim-risti on järjestyksessä neljäs. 1. ja 2. luokan väliin sijoittuu Vapaudenristin 1. luokan rintatähti (VR 1 rtk.)
- Mannerheim-ristin ritariksi nimitettiin jatkosodan aikana ja välittömästi sotien jälkeen 191 sotilasta. Ritariksi nimitettyjen keski-ikä oli 32 vuotta.

"Niin kovasti jännäsi, ettei tahtonut housuissaan pysyä"

LIKKALALAINEN VEINO VAKKARI MUISTELEE 70 VUODEN TAKAISTA MATKAANSA HELSINGIN OLYMPIALAIISIIN.

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 70 vuotta Helsingin olympialaisista, jotka järjestettiin heinä–elokuussa 1952.

Liikkalasta kisoja lähti katsomaan myös tuolloin 19-vuotias **Veino Vakkari** (taulut 2851,1662).

Hän oli itsekin menestynyt nuori urheilija, joka sujutteli 18-vuotiaiden hopeaa SM-hiihdoissa.

LIPUT TASKUUN JA BUSSILLE

– Sippolan Kunnan kiintiöst sai ostaa yhen päivän pääsylipun Olympiastadionille, nyt 88-vuotias Veino kertoo.

– Kun **Lassilan Kaarlo** joutu perumaa olympiareissun, sain ostettua hänenkii lipun ja pääsin seuraamaa olympialaisten kahta ensimmäist kisapäivää.

– Miä lähin jo ennen ylösnousuu sunnuntaiaamun 20.7 polkupyäräl Myllykoskelle,

mistä Kilpa-Veikkojen tilaama Kossilan bussi suuntas kohti Helsinkiä. Näin kerettii kattomaa heti kymmenelt aamupäivän kilpailui.

KATSOMOSTA KATSOMOON

– Olympiastadionil miä seurasin kisapahtumii takakaarteis ihan tulostaulun lähel. Ne oli seisomapaikkoi, mut myä mahuttii hyvin siin jalkatilas istumaa. Yleisöä oli yli 70 000 ja tunnelma oli korkial. Miä muistan erityisest kymppitonin juaksun, kun **Emil**

Arkiston aarteita. Veino Vakkari (vas.) ja Pentti Karhima löytävät Veinon haastattelun 70 vuoden takaa Kymen Keskilaakso-lehden arkistosta.

Lippu olympialaisiin. Pääsylippu neljännen luokan paikalle Olympiastadionille. Kuva: Urheilumuseo

"Satupeikka" Zatopek voitti ensimmäisen kolmest kultamitalistaa. Hopia meni Ranskaan ja ronssi Neuvostoliittoon. Suomen **Hannu Posti** jäi kolmelt sekunnilt neljänneks, vaikka koko stadion oli yhtä huutoa. Minunkii ääni oli ihan kähiän.

– Alkukarsintojen lippui muualla kuin stadionille sai ostettua paikan päältä. Pallokentäl seurasin Unkari–Italia-jalkapallo-ottelua, joka päättyi 3–0. Unkari voitti lopult kultamitalinkii. Miä kyl kannustin Italiaa, koska pidin Unkari Neuvostoliiton leirin maana. Sota-ajan muistot näky asenteis vahvast. Uimastadionil piipahlin seuraamas uimahyppyjen alkukarsintoi. Ei ollu yleisöruuhkaa, mut hauska kokemus sekii.

– Hyvinhää ne kotikisat Suamelt meni, 22 mitalii tuli. Nykysin hyvä jos tulee yks. Mänt-

tärin sukukii kunnostautu, kun elimäkeläinen **Erkki Pakkanen** (taulu 11672) sai hianost ronssii alle 60-kilosten nyrkkeilys.

ENSIMMÄINEN COCA-COLA

Sodasta toipuva Suomi maksoi viimeisiä sotakorvauksia ja elintarvikkeet olivat kortilla.

"Luakkii oli levitetty vaa ruskioi pahvii lattielle, mutta kyl sin nuar miäs jotenkii nukku."

Monet maat lähettivät lahjoituksia olympialaisiin, Belgia banaaneja, Englanti teetä ja

keksejä, Tanska kananmunia ja juustoa. Coca-Cola lahjoitti Sotainvalidien Veljesliitolle 720 000 pullollista, joita myytiin 35 sotainvalidien nikkaroimassa kioskissa.

– Miä ostin ensimmäisen pullon Coca-Colaa Hesperian puiston kioskilt, Veino muistaa.

– Jääkylmä juama maistu erinomaselt, paljo paremmalt kuin nykyinen. Oli se kyl kalliimpaa kuin tavallinen limsa. Katuilla huristeli Coca-Colan pieniä kuljetusautoja, puiset pullolaatikot vaa kilis.

LINNANMÄELTÄ KOULUN PAHVILLE

– Sunnuntai-iltan kävin viäl Linnanmäel, missä piti täytyst kokeilla monii härvelei. Tanssimaa kun mentii, piti ostaa lippu jokaist kappaletta varten eriksee. Ulkolaval esiinty lauluyhtye Delta Rhythm Boys. Mustat laul-

jatkuu seuraavalla aukeamalla

Tornista katsottuna. Olympiastadionin katsomoa, takana Uimastadion.

Coca-Colaa suomalaisille. Hesperian puiston Coca-Cola-kioski.

lajat herätti huamioo ja sai raikuvii taputuksi varsinkii suameks lauletuist kappaleist, niinku Tula lullallaa, posket pullalla.

– Kun Linnanmäki sulki portit puolen yän aikaan, kävelin lähel olevaan Aleksis Kiven kouluun, mistä oli varattu yäpyminen. Luakkiin oli levitetty vaa ruskioi pahvii lattialle, mutta kyl siin nuar miäs jotenkii nukku. Takin vaa käärin pään alle. Samas luakas yäpy myäs pari vanhempaa Liikkalan poikaa, **Härmän Rainer** ja **Villikan Pentti**. He saapu sinne minuu myähemmin, mistä lie isojen poikien retkiltää.

JUOKSIJAKRAVATTI JA UPSLAAKIHOUSUT

Olympialaisiin haluttiin suurkaupungin tuntua. Seutulan lentoasema, olympialaituri, Linnanmäki, hotelli Palace ja paljon muuta valmistui. Ensimmäiset liikennevalot vilkkuivat Aleksanterinkadun ja Mikonkadun kulmassa.

– Helsingis oli kansainvälinen ilmapiiri, kun siäl hääri ulkomaalasii urheilijoi ja turistii, Veino kertoo.

– Eri kiälist pulinaa kuulu joka pualel. Parhaat päällä ihmiset kulki, olihaa kysees suur urheilujuhla. Minul kii oli sininen pikkutakki, vaaleat upslaakihousut ja ravatti, johon oli painettu juoksijan kuva. Monet kävi Helsingis ainoastaa kokemas olympiatunnelmaa, eikä olleet katsomois lainkaa. Elokvateattereis näytettii katsauksii kisatapahtumist.

YLLÄTTÄEN LEHTIUUTISIIN

– Kotimatka jäi miälee, Veino muistelee.

– Bussis oli takakoppi, johon oli erillinen sisäänkäynti. Minun viäres istu yhdistetyn olympiavoittaja **Heikki Hasu**, jota suurest arvostin ja ihailin. Matka kulu mukavast kuunnelles takakopin vilkast jälkipuintii kisatapahtumist. Oli hiano ja ikimuistonen kokemus päästä seuraamaa olympiakisoi.

– Kotoon olin joen rannas piikkilanka-aitaa tekemäs. **Mänttärin Sulo** astel paikalle ja myä haasteltii aikamme Helsingin reissust. Muutaman päivän päästä Kymen Keskilaaksoo lukiessain hämmästyin. Sulo oli kirjottannu minun kisamatkast jutun lehteen, vaikkei hän sellasest mitää maininnu.

LÖYTÖRETKI LEHTIARKISTOON

Syksyllä 2021 Veino Vakkari ja **Pentti Karhima** (taulu 5679) ovat Inkeroisissa tutkimassa Kymen Keskilaakson arkistoa ja tekevät riemukkaan löydön. Perjantain 25.7.1952 lehti on tulvillaan uutisia olympialaisista ja mukana on myös juttu Veinon kokemuksista kotikisoista.

Veino lukee pätkän haastattelustaan 70 vuoden takaa.

– Yleisurheiluhan tietysti oli meikäläisen lempilapsi ja sitä etupäässä seurasinkin. Pallokentällä ja uimastadionilla myös käväisin pikimmiten. Tunnelma pallokentällä kuten muillakin kisapaikoilla oli kerrassaan välitön. Edessämme istui pallokentän katsomossa ryhmä Perun poikia ja yhtäkkiä huomasimme, että olimme heidän kanssaan vilkkaassa keskustelussa, vaikka emme osanneet sanaakaan heidän kieltään, enempää kuin hekään suomea. Mennäkseni vielä 10 000 metrin juoksuun

Viihdettä elämään.
Linnanmäen ulkolava vuonna 1952.

täytyy sanoa, että niin kovasti jännäsi, ettei tahtonut housuissaan pysyä.

Pentti selaa kännykällään nettiä ja hoksaa, ettei Peru ollut lainkaan mukana Helsingin kisoissa.

– Täylest meni kun väärä raha, Veino nauraa.

– **Riivarin Reijo** Metsäkylästä oli pallokentän katso-
mos minun viäres. Jostaa kirjaimist myä pääteltii, että
ne ois perulaisii urheilijoi. Piälee tais mennä.

VESA VAINIO (taulu 1859), teksti ja kuva

*Jutun suorat lainaukset on kirjoitettu Veino Vakkarin
omalla puhekielellä. Liikkalalainen puheenparsi on yksi
osa Mänttärin suvun perinnettä.*

Olympia-kuva Oy/Helsingin kaupungin museo

Ajanottajat. Juoksukilpailujen ajanottajat.

Volker von Bonin/Helsingin kaupungin museo

Nimmareita. Urheilijoilta metsästettiin nimikirjoituksia Käpylän kisakylässä.

Constantin Grünberg/Helsingin kaupungin museo

Olympia-
liputus.
Aleksanterin-
katu
olympia-
koristeissa.

Kesäolympialaiset 1952

- Järjestyksessään 12. kesäolympialaiset pidettiin 19.7.–3.8.1952. Kisojen avajaisissa juoksija Paavo Nurmi sytytti olympiatulen.
- Helsinki oli alkujaan saanut järjestettäväkseen vuoden 1940 kesäolympialaiset, jotka kuitenkin peruttiin talvisodan takia.
- Vuoden 1940 olympialaisia varten oli vuonna 1938 järjestetty kisajulisteiden suunnittelukilpailu, jonka oli voittanut mainospiirtäjä Ilmari Sysimetsä. Kun uusista kisoista tehtiin päätös vuonna 1947, julisteeseen ainoastaan muutettiin kisojen järjestysluku ja päivämäärät sekä karttaan päivitettiin Suomen raja.
- Olympiafanfaarina päätettiin käyttää Aarre Merikannon fanfaaria, joka oli voittanut sävellyskilpailun vuonna 1939.
- Kisoihin osallistui 4 925 urheilijaa, joista naisia oli 518, Maita oli yhteensä 69, joista 43 pääsi mitaleille 149 lajissa. Yhdysvallat oli menestynein maa. Toiseksi suurimman mitalisaaliin sai ensimmäistä kertaa kisoihin osallistunut Neuvostoliitto. Isäntämaa Suomi oli mitalitilaston kahdeksas 22 mitalilla, joista kuusi kultaista.

LÄKSIIN KÄYMÄÄN

Juttusarjassa tavataan sukulaisia jossain päin Suomea.

Tubettaja ruudulla. Nuorena keittäjäksi ja koulunkäynnin ohjaajaksi opiskellut Annu Vainio on suorittanut muun muassa digitaalisen markkinoinnin sertifikaatin ja valmistunut hyvinvointivalmentajaksi. Hän toimii myös valokuvamallina.

Tubettava perheenäiti

Kouvolaalainen perheenäiti **Annu Vainio**, 52, (taulu 3750) innostui tubettamisesta noin kaksi vuotta sitten hänen julkaiseman blogin lukijoiden pyynnöstä.

– Nykyään en blogiin kirjoittelekaan mitään, vaan keskityn videoihin, hän kertoo.

Videoblogeissa eli vlogeissa hän kertoo omasta päivästänsä ja ajatuksia elämästään. Videot ilmestyvät Annu V:n YouTube-kanavalle pari kertaa viikossa.

Videoita on ehtinyt kertyä jo 255 kappaletta. Kanavalla on tällä hetkellä 385 tilaajaa. Katsojamäärät videoilla vaihtelevat 80–450 välillä.

YouTube-kanavan tilaaminen tapahtuu kanavan ja videon ohessa olevaa Tilaa-painiketta klikkaamalla. Tilaus ei maksa mitään, vaan se on tapa seurata haluamiaan kanavia helposti. Tilaukset näkyvät listana YouTube:n etusivun vasemmassa reunassa.

Vainion tietojen mukaan Kymenlaaksossa ei aikuisia tubettajia ole juurikaan.

– Minulla ei ole idoleita varsinaisesti tubettajissa. Seuraan muutamia kyllä aktiivisesti.

Kouvolaalainen kertoo saaneensa vlogeista vain myönteistä

palautetta.

– Ihmiset kiittävät minun pohdinnoista ja ajatuksista, joita jaan kanavallani. My day -videotkin ovat hyvin toivottuja. Perheeni ja läheiset ystäväni ovat tukeneet ja kannustaneet matkaani tubettajana. Ihana, kun saa olla kiitollinen näistä ihmisistä ympärilläni.

Aiheet vlogiinsa Vainio saa elämästään ja ajatuksistaan sekä yleisesti vallalla olevista aiheista.

SANOITTANUT KYMMENIÄ KAPPALEITA

Vainio on myös harrastajamuusikko, joka kirjoittaa kappaleita. Hänen sanoituksia löytyy myös Teostosta.

– Biisien kirjoittelun aloitin vuonna 2018 vähän kuin sattumalta. Sanoituksia on kertynyt jo kymmeniä, mutta ei sentään vielä satoja, hän kertoo.

Vainio laulaa Kouvolan Viihdelaulajissa, joka pitää ohjelmistossaan hänen tekstejään. Perheeseen kuuluu 19-vuotias tytär Elina.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti

ANNU VAINION KOTIALBUMI, kuva

Kunniakäynti sukuyhdistyksen kunniapuheenjohtajan haudalla

MÄNTTÄRIN SUKUYHDISTYKSEN PERUSTAJAJÄSEN, KOTISEUTUMIES EVERT MÄNTTÄRIN KUOLEMASTA 45 VUOTTA.

Kunniakäynti. Suvun päämies Olli Sipilä luki nauhatekstin hallituksen puheenjohtaja Minna Mänttärin pitäessä seppelettä. Vierellä hallituksen varapuheenjohtaja Sami Porkka (vas.) ja sihteeri Maija Vanhala. Niinipuun toimittaja Eila Korjala todisti tapahtumaa.

Mänttärin Sukuyhdistyksen edustajat – suvun päämies **Olli Sipilä** (taulu 10775), hallituksen puheenjohtaja **Minna Mänttär**i (taulu 10790), varapuheenjohtaja **Sami Porkka** (taulu 3462) ja sihteeri **Maija Vanhala** (taulu 2948) – kävivät kunniakäynnillä ansioituneen kotiseutumiehen ja sukuyhdistyksen toiminnassa alusta asti mukana olleen **Evert Mänttärin** (1898–1976) haudalla Hirvelän hautausmaalla laske-massa seppeleen viime joulukuussa.

Vuonna 1934 perustetun Mänttärin Sukuyhdistyksen nykyinen päämies Olli Sipilä kertoo, että Evert Mänttärin kuolemasta on kulunut 45 vuotta.

– Olemme tällä hetkellä toiminnassamme kaikin tavoin menossa uutta kohti ja uudistuksia on tullut paljon. Siksi halusimme kunnioittaa perinteitä ja erityisesti sitä arvokasta työtä, mitä Evert Mänttär i sukuyhdistyksen hyväksi teki.

Evert Mänttär i oli alusta asti keskeinen henkilö sukuyhdistyksen toiminnassa. Hän oli aloitteentekijänä monessa tärkeässä asiassa. Yhdistyksen ensimmäiseen toimikuntaan hänet valittiin sihteeriksi ja ”heimopäällikkönä” eli suvun päämiehenä hän kehitti toimintaa ja aloitti sukututkimuksen.

– Me nykyiset vastuunkantajat ajattelemme kiitollisina sitä työtä, mitä Evert Mänttär i teki kotiseudun ja Mänttärin Sukuyhdistyksen hyväksi, nykyinen päämies Olli Sipilä toteaa.

Evert Mänttär i on Mänttärin Sukuyhdistyksen toistaiseksi ainoa nimetty kunniapuheenjohtaja. Hänet nimitettiin 11.7.1976.

EILA KORJALA (taulu 8562), teksti

HANNU MÄKINEN (5220), kuvat

Muistoseppele.

– Sukuyhdistyksen perustajaa ja sukutoiminnan kehittäjää Evert Mänttär iä muistaen, luki nauhassa.

Evert Mänttär i

- Syntyi Sippolan Liikkalassa 19.2.1898. Kuoli Anjalankosken Inkeröisissä 16.12.1976.
- **Koulutus:** Merkonomi, Kotkan kauppakoulu 1921 ja kauppaopisto 1922.
- **Työura:** Sippolan Osuuskaupan työntekijä 1913–1916, Virolahden Osuuskaupan myymälänhoitaja 1916–1918, SOK:n Kotkan konttorin varastonhoitaja 1918–1919, Kouvolan Ympäristön Osuusliikkeen ja Kymenrannan Osuuskaupan tarkastaja 1922–1923, SOK:n Kuopion konttorin luottotarkastaja 1923–1925, SOK:n pääkonttorin ylitarkastaja 1925–1927, Osuusliike Maapohjan (Kyrö) toimitusjohtaja 1927–1931, Kymenrannan Osuuskaupan toimitusjohtaja 1931–1938, Osuusliike Torkkelin (Viipuri) toimitusjohtaja 1938–1946 ja Kuopion Osuusliikkeen toimitusjohtaja 1947–1959. Toimi kansanhuoltoministeriön osastosihteerinä 1940–1941.
- Omisti 1940-luvulla pärehöyläämön Inkeröisissä, sementtivalimon Mäntyharjulla, höyrpesulan Kotkassa ja ravintolan Helsingissä.
- **Luottamustehtävät:** Kymen Keskilaakso-paikkallislehden perustajajäsen ja hallituksen puheenjohtaja 1931–1938 ja Inkeröisten VPK:n palopäällikkö 1932–1938. Sotilasvirkamiesluutnanttina järjestämässä Viipurin hallintoa kaupungin valloituksen (1941) jälkeen. Mänttärin Sukuyhdistyksen perustajajäsen, johtokunnan jäsen ja puheenjohtaja sekä valtuuskunnan jäsen ja puheenjohtaja (suvun päämies) 1964–1976.
- Toimitti Mänttärin suvun ensimmäisen sukukirjan, joka julkaistiin vuonna 1972. Julkaisi myös kotiseutu- ja sukututkimuksia Sippolasta vuonna 1966.

Lähde: Mänttärin sukukirja 1–2 (2001)

Mänttärät koolla. Uudenmaan Mänttärät kokoontuivat opastetun kierroksen jälkeen Stadionin bistro-ravintolassa. Kuvassa pöydän äärellä etualalla Lilja Sipilä (6 vuotta), Penni Käyhkö (8), Nuppu Sedergren (8) ja Miila Sipilä (8) sekä Reetta Sedergren, Hannu Sipilä, Arttu Sipilä ja Noora Käyhkö. Taustalla Maija ja Pertti Passlin.

Mänttärät tapasivat Olympiastadionilla

UUDENMAAN MÄNTTÄRIT TUTUSTUIVAT UUSITTUUN URHEILUPYHÄKKÖÖN.

Uudenmaan Mänttärärien tapaaminen järjestettiin uudistuneella Olympiastadionilla viime lokakuun lopulla.

Urheilupyhäkköön tutustuminen herätti pääkaupunkiseudulla ja muualla Uudellamaalla asuvissa sukulaisissa myös urheilumuistoja.

– Olen ollut Helsingin olympialaisissa isäni ja äitini kanssa. Meillä on valokuva, jossa istun katsomossa äitini sylissä 1-vuotiaana, Karhulasta maailmalle lähtenyt helsinkiläinen **Hannu Sipilä** (taulu 15513) kertoi.

Hän osallistui tapaamiseen yhdessä lastensa **Reetta Sedergrenin** (taulu 15513), **Noora Käyhkön** (taulu 15514) ja **Arttu Sipilän** (taulu 15513) sekä lastenlastensa **Nuppu Sedergrenin**, **Penni Käyhkön**, **Miila Sipilän** ja **Lilja Sipilän** kanssa.

– Penkkiurheilu kiinnostaa. Erityisesti mieleeni jäi, kun stadionin viereisellä areenalla Suomi varmisti paikkansa jalkapallon EM-lopputurnaukseen. Se oli sykähdyttävä hetki, Arttu Sipilä jatkoi.

– Minun urheilumuistoni ajoittuu nuoren aikuisen elämään, jolloin nyrkkeilin, Reetta Sedergren lisäsi.

Helsingissä syntyneet Nuppu, Penni, Lilja ja Miila harrastavat akrobatiavoimistelua. Nuppu ja Penni heittivät myös karrnpyörät todisteeksi.

Serkuksista Nuppu paljastui myös tiedonhaluiseksi nuoreksi, joka lukee Niinipuulehden tarkasti joka kerta.

– Mä vaan tykkään historiasta, 8-vuotias vastasi kysymykseen, mistä kiinnostus sukua kohtaan kumpuaa.

PÄÄSYLIPPUJA JA TULOSTAULUKOITA ISÄN JÄÄMISTÖSSÄ

Vantaalla asuva, Karhulassa syntynyt **Maija Passlin** (taulu 4666) osallistui tapaamiseen yhdessä miehensä **Pertti Passlinin** kanssa.

– Isäni oli katsomassa Helsingin olympialaisia. Hänen jäämistöstä löysin muun muassa pääsylippuja ja tulostaulukoita. Oma muistoni olympiastadioniin on SVUL:n Suurkisoista 1970-luvulta.

Syntyperäisen helsinkiläisen **Kimmo Elovainion** (taulu 195) varhaisimmat olympia-muistot liittyvät **Lasse Virénin** legendaariseen voittoon Münchenissä vuonna 1972.

– Tästä rakennuksesta (stadion) muistot liittyvät äitini veljeen, joka kaatui samalla, kun **Paavo Nurmi** (1897–1973) lähti kantamaan olympiasoihtua stadionille.

Sukuyhdistyksen valtuuskunnan emerituspuheenjohtaja **Anssi Paasivirta** (taulu 10793) muisteli vuoden 1983 yleisurheilun MM-kilpailuita, jolloin Helsingin olympiastadionille oli rakennettu telineistä lisäkatsojama.

– Se oli aika korkea ja vähän huteran oloinen rakennelma.

“KUN PAAVO NURMI ÄITIINI IHASTUI”

Syntyperäinen helsinkiläinen **Anja Haatanen** (taulu 8123) kertoo omistavansa vuoden 1952 olympialaisten aikaista keräilytavaraa, kuten lasikulhoja ja hopeisia olympiarahoja, vanhempiensa peruina.

– Vanhempani olivat seuraamassa olympialaisia.

Hauskana episodina Haatanen kertoi, että Paavo Nurmi oli ihastunut äitiinsä.

– Äiti ei kuitenkaan alkanut riiaamaan pitkälti toistakymmentä vuotta vanhemman urheilijan kanssa.

Paavo asui olympialaisten aikaan Urheilukadulla.

– Äitini meni sinne yöksi, mutta hän otti ystävättärensä mukaan esiliinaksi, jotta Paavo ei olisi mitään yrittänyt, Haatanen jatkoi.

Haatanen Lahdessa asuva serkku **Leena Pihlajaranta** (taulu 8129) on seurannut jalkapalloa aviopuolisonsa ja veljensä harrastusten kautta.

Ykkösdivisioonan ottelussa Pinta–KontU olympiastadionilla 1980-luvulla tulostaululla komeili kolme kertaa Pihlajaranta ja kolme kertaa Virtanen.

– Äitini saapui katsomaan peliä loppuvaiheessa ja häneltä kysyttiin lippua, jolloin hän tuhtuneena sanoi, että vävyini nimi mainitaan kolme kertaa ja poikani nimi kolme kertaa. Rouva sai luvan mennä katsomaan, Pihlajaranta nauratti.

VOIMISTELUA STADIONILLA 1950- JA 60-LUVUILLA

Helsingissä asuvat siskokset **Leila Laihin** (taulu 5686) ja **Aira Rutanen** (taulu 5681) ovat syntyisin Liikkalan Mänttärinmäeltä.

– Olen voimistellut stadionilla 1950-luvulla ja vielä 1960-luvun alussa, muun muassa Kotkan, Porin ja Helsingin kaupungin palveluksessa työskennellyt Rutanen kertoi.

Pikkusisko Leilalle Helsingin jäähalli on ollut tutumpi paikka kuin Olympiastadion.

– Joissakin tapahtumissa olen käynyt stadionillakin, mutta urheilu ei ole minua niinkään kiinnostanut samalla tavoin kuin siskoani.

Uudenmaan Mänttäreiden aluetoiminnan koordinaattorina toimiva vantaalainen **Atte Helminen** (taulu 2319) kertoi olevansa urheilumies nappulaikäisestä alkaen.

– Olen montaa lajia harrastanut kilpatasolla asti. Edelleen harrastan lentopalloilua ja käyn kaksi kertaa viikossa Tuusulan Varuskunnan Urheilijoiden miesten kanssa pelaamassa, hän kertoi.

Vierailulle mahtui pandemiarajoitusten takia 19 henkilöä.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti ja kuvat

Muistoja riittää. Anja Haatanen (vas.) muisteli äitinsä seikkailuita Paavo Nurmen kanssa. Vierellä serkku Leena Pihlajaranta.

VIP-aitiossa. Olympiastadionvierailulla Mänttärin pääsivät koeistumaan pääkatsomon VIP-aition istuimet.

Stadionin tornissa. Maija ja Pertti Passlin (taulu 4660) katselivat pääkaupunkia 72 metrin korkeudelta yhdessä Atte Helmisen (oik.) kanssa.

Uudenmaan Mänttäreiden aluetapaaminen 2022 järjestetään Nuuksen kansallispuistossa Espoossa lauantaina 1.10. kello 13–17.

Ohjelmassa on tutustuminen luontokeskus Haltiaan, jossa on mahdollisuus omakustanteiseen lounaaseen. Päivän aikana tehdään myös koko perheelle sopiva kävelyretki Haltian pihapiiristä lähtevälle rengasreitille: Päivättärenpolku (1,4 kilometriä), Maahisenkierros (2 kilometriä) tai Punaisen sulan salaisuus (200 metriä).

Ilmoittautumiset 16.9. mennessä Atte Helmiselle sähköpostitse osoitteella atte.helminen@niinipuu.fi.

Nuoret esille. – Näytteillä olevat työt ovat osa oman naiskuvani pohdintaa. Niissä käsiteltävät aiheet ovat keho ja naiseuden rooli, helsinkiläinen Jasmi Ritola (vas.) kertoi. Kuvassa myös järvenpääläinen Aida Andersson ja hänen vierellä iittiläisen Ainokaisa Rintalan kaksi teosta.

SUVUN PÄÄMIES:

"Taidenäyttely jatkaa sukuyhdistyksen perinteitä"

SUVUN TAITEILIJOIDEN JA TAIDEHARRASTAJIEN YHTEISNÄYTTELYSSÄ OLI 38 TEOSTA TAI TEOSKOKONAISUUTTA 14 TAITEILIJALTA.

Mänttärin suvun taiteilijoiden ja taiteen harrastajien seitsemäs yhteisnäyttely järjestettiin kulttuuritalo Wanhana Rautakaupan taidegalleriassa Kouvolaan Myllykoskella viime elokuussa.

Tilaisuuden aluksi galleristi, yrittäjä **Tarja Tornaesus** toivotti avajaisvieraat tervetulleiksi galleriaan kertoen samalla kulttuuritalo Wanhana Rautakaupan synnystä.

Fyysisen näyttelyn lisäksi kaikki teokset olivat nähtävillä ensimmäistä kertaa myös verkkogalleriassa Niinipuu-lehden verkkosivuilla.

14 TAITEILIJAA, 38 TEOSTA

Näyttelyn koordinaattori, valokuvaharrastaja **Marko Wahlström** (taulu 1943) avasi sukuyhdistyksen taiteilijoiden seitsemännen yhteisnäyttelyn.

Hän kertoi, että ajatus yhteisnäyttelyiden järjestämisestä sai alkunsa myllykoskelaisen peruskoulunopettaja, valokuvauksen

harrastaja **Timo Huovilan** (1936–2020, taulu 2007) ideasta.

Taidenäyttelyitä on pidetty aiemmin vuosina 1996 (Liikkala), 2000 (Inkeroinen), 2004 ja 2008 (Hamina), 2012 (Myllykoski) sekä 2016 (Kotka).

– Tässä näyttelyssä on mukana 14 taiteilijaa, kahdeksan naista ja kuusi miestä. Teoksia tai teoskokonaisuuksia on esillä 38, ja taiteilijat edustavat eri ikäkausia. Mukana on hyvin nuoria taiteilijoita sekä vanhemman polven edustajia, Wahlström kertoi.

Hän totesi, että ensimmäistä kertaa näyttely järjestetään taidegalleriassa ja se tuo tapahtumalle lisää näyttävyyttä.

– Maantieteellisesti taiteilijat ovat kotoisin hyvin laajalta alueelta ja sekin on suuri rikkaus.

Näyttelyssä oli esillä niin arkkitehtuuria, kuvataidetta, keramiikkaa ja veistoksia sekä videotaidetta. Näyttelyn nuorin osallistuja on 18-vuotias ja vanhin 80-vuotias. Näyttelyssä nähtiin postuumisti myös yksi teos.

OLLI SIPILÄ: "HIENO TAPAHTUMA, JATKETAAN PERINTEITÄ"

Mänttärin suvun päämies, valtuuskunnan puheenjohtaja **Olli Sipilä** (taulu 10 775) kiitti taiteilijoita ja näyttelyn järjestäjiä.

– Tämä taidenäyttely on hieno tapahtuma. Jatketaan edelleenkin sukuyhdistyksen perinteitä, hän sanoi.

Tilaisuudessa taiteilijat kertoivat teoksiensa aiheista, miten ne valikoituivat ja millä tavalla ne on haluttu tuoda esille. Samalla kuulijat saivat pienen välähdyksen taiteilijan työstä.

Näyttelyyn osallistuivat **Aida Andersson** (taulu 1227) Järvenpäästä, **Esa Huusari** (taulu 1232) Joensuusta, **Matti Huusari** (taulu 1232) Ikaalisista, **Minni Huusari** (taulu 1232) Ikaalisista, **Eino Johansson** (1910–1982, taulu 5961), **Ritva Jorasmaa** (taulu 5965) Mikkelistä, **Jorma Kujala** (taulu 5306) Lahdesta, **Kari Mänttari** (taulu 3937) Kangasalta, **Signe Nenonen** (taulu 1718) Helsingistä, **Leena Pousi** (taulu 3807) Kouvola, **Heikki Rahikainen** (taulu 1228) Helsingistä, **Ainokaisa Rintala** (taulu 7434) Iitistä, **Jasmi Ritola** (taulu 10119) Helsingistä ja **Maija Wahlström** (taulu 1943) Porvoosta.

Galleriassa vieraili kuukauden aukioloajan aikana noin 310 henkilöä. Kirjakaupan puolella oli esillä Mänttärin suvun kirjailijoiden teoksia.

EILA KORJALA (taulu 8562), teksti
MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), kuvat

Videomies. Joensuulaiselle Esa Huusarille videot ja videotuotanto ovat lähellä sydäntä

Näyttelykonkari. Lahtelainen Jorma Kujala osallistui jo kuudetta kertaa suvun taiteilijoiden yhteisnäyttelyyn.

Animaation taitaja. Helsinkiläinen Jasmi Ritola, 30, sai vahvistusta visuaaliseen viestintään graafisen suunnittelun opinnoista.

VHS-kasettien Disney-elokuvat sytyttivät kipinän

Helsinkiläinen **Jasmi Ritola** (taulu 10119) kiinnostui kuvataiteiden tekemisestä jo nuorena.

– VHS-kaseteilta toistetut vanhat Disney-elokuvat sytyttivät kipinän, jonka hehku on ohjannut minun taiteellisten tavoitteiden ja kunnianhimojen syntymistä, hän kertoo.

Intohimo taiteeseen ja varsinkin animaatioon sai Vantaalla vuonna 1991 syntyneen Ritolan hakeutumaan alan koulutukseen peruskoulun jälkeen.

– Pääsääntöisesti animaatio-opintoja oli kuitenkin tarjolla harvakseltaan. Vuonna 2007 pääsin opiskelemaan Vantaan ammattiopisto Variaan graafisen suunnittelun linjalle, joka tarjosi vahvistusta kiinnostukselle visuaaliseen viestintään.

ANIMAATTORI KSI JA APULAI SOHJAAJAKSI

Vuonna 2014 Ritola aloitti opiskelun Metropolian ammattikorkeakoulussa 3D animaatio -linjalla. Puolivälissä opintoja hänelle tarjoutui tilaisuus suorittaa työharjoittelu animaatiostudio Giggiebugissa.

Puoli vuotta kestäneen harjoittelujakson aikana Ritola pääsi kokeilemaan piirrosanimaation toteuttamista työelämässä. Kokemus kohtasi nuorena syntyneen intohimon, mikä näkyi myös työpanoksessa.

Hänet kiinnitettiin Giggiebugin tiimiin animaattoriksi Metropolista valmistuttuaan vuonna 2018.

Viisi vuotta kestäneen työuran aikana Ritolan intohimoisuus ja kunnianhimo ei ole rajoittunut vain animaattorin työhön. Viime aikoina hän on toiminut apulaisohjaajana kansainvälistäkin huomiota keränneen animaation "Keltainen Lumimies" (Disney ja Yle) tuotannossa.

Lisäksi hän on toiminut myös ohjaajana pienemmän projektin tuotannossa aiemmin.

ASETELMI STA MUOTOKUVIIN

Vapaa-ajallaan Ritola on tehnyt teoksia perinteisillä taidevälineillä, kuten hiilellä, värikynällä, pastelliliiduilla ja maaleilla.

– Aiheet ovat vaihdelleet hillitymmistä asetelmamaalauksista ekspressionistiin muotokuvaan, hän kertoo.

Harrastuneisuutta on nuorella taiteilijalla on löytynyt lisäksi muun muassa elävän mallin piirustustunneilla ja maalauskurseilla käymiseen.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti ja kuva

Vieraita Skotlannista. Edinburghissa asuvat Mervi ja Pekka Kujala kiittelivät sitä, että sukumuseo on aikoinaan perustettu.

Museo säilöö perinnettä nykypolville

SUKUYHDISTYKSEN YLLÄPITÄMÄ KOTISEUTUMUSEO UUDISTUI JA MENI VERKKOON.

Mänttärin Sukuyhdistyksen omistaman ja ylläpitämän uudistuneen sukumuseon virallisia avajaisia vietettiin Kouvolan Liikkalan Heinäkalliolla eli Museomäellä viime elokuun lopulla.

– Sukumuseosta on pidetty vuosien varrella huolta erittäin monien talkoiden avulla – on korjattu kattoja vaihtamalla päreistä peltiin, kunnostettu ja viimesimpänä kuvattu esineistöä – ja sitä kautta edistetty museon toimintaa useiden sukupolvien ajan. Tästä suuri kiitos kuuluu osin jo menneille sukupolville, sukuyhdistyksen hallituksen puheenjohtaja **Minna Mänttari** (taulu 10790) totesi terve-tuliaissoissaan.

Virtuaalimuseon kehittäminen ja sukumu-seon uudistus käynnistyivät vuoden 2017

valtuuskunnan kokouksesta.

– Tämän jälkeen tahti on ollut mänttärimäisesti ripeää ja nyt tänään voimme nähdä tämän kehitystyön tulokset, Mänttari jatkoi.

MERVI KUJALA: ”PYKKI-MAIJA HELPOTTI ARKEA”

Museoavajaisia vietettiin koronapandemian johdosta kutsuvierasjoukon voimin, mutta Mänttärinmäellä nähtiin myös paikalle sattumalta tulleita sukulaisia.

Heistä kauimmaiseta olivat **Mervi ja Pekka Kujala** (taulu 4970), jotka asuvat Skotlannin Edinburghin lähestöllä, mutta olivat lomamatkalla synnyinseuduillaan. Heidän juurensa ovat Liikkalan Kujalankulmassa.

– Museo on loistava oivallus, koska tässä säilyy perinne, Pekka Kujala kiittelee.

– Ja näin myös nuoret sukupolvet näkevät,

miten ennen vanhaan elettiin, kun täällä on nähtävillä paljon esineistöä, **Mervi Kujala** jatkaa.

Sukumuseon Aitassa esillä oleva Pyykki-Maija herätti Mervi Kujalan kiinnostuksen.

– En olisi voinut kuvitellaakaan, että tällaisia oli ennen kuin tulivat sähkökäyttöiset Upon pesukoneet. Pyykki-Maija oli suuri apu verrattuna aikaan, jolloin pyykkilaudat olivat käytössä.

Kujalat ovat asuneet Edinburghissa jo 10 vuoden ajan ja sitä ennen Southamptonissa Englannissa vajaan vuoden.

– Parhaillaan käyn suomen kielen kurssia irlantilaisen opettajan johdolla, hän kertoi.

Suomeen he kertovat tulevansa aina viimeistään mustikkasesongin aikaan ja viihtyvät synnyinmaassaan aina syksyyn asti.

– Ei voisi kuvitellaakaan, ettemmekö tulisi

tänne kesäksi. Meillä on täällä Liikkalassa vanha sukutalo, jossa on vuokralaisia, Pekka Kujala kertoo.

RÄIKKÖSET: "MUKAVA, ETTÄ TÄLLAINEN PAIKKA ON OLEMASSA"

Nastolaiset **Osmo** ja **Liisa Räikkönen** (taulu 672) poikkesivat sukumuseolla Suomenniemeen suuntautuneen mökkimatkan varrella.

– Todella mukava, että on tällainen paikka olemassa – ja tällaisissa tapahtumissa näkee aina sukulaisia, he kertoivat.

Räikköset eivät kuulu aktiivisten museo-vierailijoiden joukkoon, mutta poikkeavat museoissa sopivan tilaisuuden tullen.

– Jonkin verran käymme museoissa. Historia ja vanhat esineet kiinnostavat eniten, puusepän alalla työskennellyt Osmo Räikkönen kertoo.

MÄMMÄLÄN POJAT VIIHDYTTIVÄT AVAJAISYLEISÖÄ

Sukumuseon avajaisissa viihdytti inkeroislainen Mämmälän Pojat-orkesteri, joka aloitti toimintansa Leijona-orkesterina 1970-luvun alussa.

– **Tapani Arvola** oli aiemmin meidän johtaja. Hän antoi nimeksi Inkeroisten Lions Clubin tilapäisen orkesterin edustusryhmä, elimäkeläinen **Ilari Ruotjoki** kertoi.

Arvolan menehtymisen jälkeen orkesteri sai nykyisen nimen, joka juontaa Sippolan Mämmälään. Orkesterin kaikilla jäsenillä on sukujuuret Mämmälän kylässä.

– Korona-aika vei keikat. Kiersimme Kymenlaakson vanhainkoteja, johon tuntui olevan tilausta, Rautjoki jatkoi.

Avajaisissa orkesteri esiintyi triona. Paikalla olivat Ilari Ruotjoen lisäksi **Eero Lehesoksa** ja **Olavi Ämtö**.

Yhtye esitti kappaleet "Satumaa", "Pieni polku" ja "Mirjamin valssi" sekä "Ilta Skanssissa", "Kerran saavuin satamaan", "Ruusut hopeamaljassa", "Mantshurian kukkuloilla", "Joosef, Joosef" ja "Tammerkoski".

SUKUMUSEON PERUSTAMINEN JUONTAA JO VUOTEEN 1934

Valtuuskunnan entinen puheenjohtaja **Anssi Paasivirta** (taulu 10793) kertoi, että päätös sukumuseon perustamisesta on tehty jo vuonna 1934 eli yhdistyksen perustamiskokouksessa.

Hän esitteli arkistojensa kätköistä löytynyttä kirjettä, jonka Suomen Museoliitto **Aarne Äyräpään** allekirjoituksella varustettuna oli toimittanut yhdistykselle vuonna 1935.

– Yhdistys oli pyytänyt neuvoja siitä, miten museo pitäisi rakentaa ja miten sitä pitäisi kehittää. Sota-aikojen pysäyttäessä erilaiset hankkeet, sukumuseon varsinainen perustamispäätös tehtiin vuonna 1965, Paasivirta kertoi.

Hän iloitsi, että sukumuseo on nyt kehittynyt ja saanut rinnalleen verkkomuseon.

– Itse tutustuin virtuaalimuseoon ensimmäisen kerran Virossa, jossa museoissa oli näyttötauluja tarinoiden kuuntelua varten. Tänä päivänä vastaavia löytyy Suomesta ja se on täällä normaalia museotoimintaa.

– Mekin olemme nyt normaalin toiminnan karkijoukoissa. Onnittelen sukuyhdistystä siitä, että se on ajan hermolla ja edelläkävijä, Paasivirta jatkoi.

JATKOKEHITYSTÄ VARTEN MATERIAALIA TARJOLLA

Paasivirta kertasi, että virtuaalimuseohankkeen perustamisen yhteydessä valtuuskunnan työpajassa keskusteltiin ideasta tallentaa perintöä vaikkapa videoiden muodossa talteen ihmisten vielä eläessä.

– Toisaalta myös suvun asumismiljöiden kuvaaminen ja taltiointi nousivat esille. Mänttärinmäen talot onkin aikanaan kuvattu ja tallennettu suvun arkistoon, Paasivirta kertoo.

Mänttärin Sukuyhdistyksen hallussa on nyt myös **Eero Mänttärin** (taulu 10787) aikoinaan tekemä laaja **Aini Rantasen** (taulu 11080) haastatteluaineisto digitaalisena ja VHS-kasetteja muun muassa sukujuhlista.

– Henkilöiden elämäntarinat ovat myös kiinnostavaa sisältöä, hän evästi verkkomuseon jatkokehitystyötä

ENSILATAUS QR-KOODIN AVULLA

Valtuuskunnan nykyinen puheenjohtaja **Olli Sipilä** (taulu 10775) suoritti verkko-

hyet esittelyt museoesineistä. Tarinallisuutta tullaan vielä lisäämään.

Verkkomuseon on toteutettu Suomen Kotiseutuliiton ja Momeo Oy:n yhdessä kehittämän eMuseo-sovelluksen avulla. eMuseo toimii parhaiten mobiililaitteilla eli puhelimilla ja tableteilla. Verkkomuseon QR-koodi on kiinnitetty museon ulkoseinään ja myös museohuoneisiin.

MARIAN JA MATIN KAMARI AVATTIIN NAUHAN LEIKKAUKSELLE

Uudistunut sukumuseo koostuu nyt aiempaa selkeämmin kolmesta osasta: Marian ja Matin kamari, verstaas ja aitta.

Museohuoneiden esineitä on ryhmitelty hieman uudelleen ja esittelytekstit on uusittu. Samalla on lisätty museoalueen yleisö-opasteita, kunnostettu puucee-rakennus ja museoalue on saanut myös jätteastian.

Museovastaava **Ari Lehtomäki** (taulu 11022) sai kunnian leikata sukumuseon sinivalkoisen avajaisnauhan, joka oli ripustettu Marian ja Matin kamarin ovelle.

Esinetekstit on käynyt läpi sukuyhdistyksen valtuuskunnan jäsen ja museotoimikunnan asiantuntijajäsen **Iina Wahlström** (taulu 1943), joka työskentelee näyttelyamanuenssina valtakunnallisessa Suomen maatalousmuseo Sarassa Loimaalla.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti ja kuvat

Sukumuseon verkkomuseo löytyy osoitteesta www.emuseo.fi.

museon virallisen avauksen skannaamalla QR-koodin puhelimellaan.

– Noin, ja tämä siirtyi verkkosivulle emuseo.fi/sukumuseo, josta löytyy Mänttärin sukumuseon digitoidut esineet, Sipilä totesi ensilatauksen suoritettuaan.

Esinekuvien lisäksi verkkomuseossa on ly-

Mökkimatalla. Nastolalaiset Liisa ja Osmo Räikkönen poikkesivat sukumuseon avajaisiin mökkimatallaan.

Palkitut. Järjestyksessään 24. sukugolfkisan pistebogey-kisan voittajaksi selvisi Petri Huovi (2. vas.). Toiseksi sijoittui Kari Knuuttila (vas.) ja kolmas oli Kyösti Peltola (oik.). Parhaana naisena palkittiin kokonaiskisan viidenneksi sijoittunut Leena Raudasmaa.

Petri Huovi nappasi kolmannen sukugolfkisan voittonsa

JO 24. KERRAN JÄRJESTETTYYN KILPAILUUN OSALLISTUI VIIME VUONNA 25 PELAAJAA. TÄNÄ VUONNA KISA JÄRJESTETÄÄN JO 25. KERRAN.

Mänttärin Sukuyhdistyksen 24. sukugolfkilpailuun starttasi 25 pelaajaa, mikä sivuaa osallistujajennätystä.

Kisaan ilmoittautui ennakkoon yhteensä 30 pelaajaa, mikä olisi ollut perinteisen kilpailun historian ennätysmäärä.

– Viime hetkillä saimme yhteensä viisi peruutusta, kilpailunjohtaja **Aki Huovila** (taulu 2009) kertoi.

Kilpailun voittajaksi ylsi kouvolaalainen **Petri Huovi** (taulu 2951), joka edustaa Lampila Golfia. Pistebogey-kilpailuna käydyin kisan toiseksi nousi Lahti Golfia edustava **Kari Knuuttila** (taulu 4060) ja kolmanneksi **Kyösti Peltola** (taulu 4929), joka edustaa Keimola Golfia.

Kilpailun parhaana naisena palkittiin Tuusulan Golfklubia edustava **Leena Raudasmaa** (taulu 9099), joka sijoittui kokonaiskilpailun viidenneksi.

– Kilpailu oli tämän kesän melkein paras golfkierrokseni, Petri Huovi sanaili kisan jälkeen.

Kouvolaalaisen edelliset sukugolfkisan voitot ovat Asikkalan Vääksestä vuodelta 2017 ja Loviisan Rönnäsistä vuodelta 2018.

– Tänä kesänä olen kiertänyt seitsemän-

kahdeksan golfkierrosta, Huovi jatkoi.

Keimolan golfkenttä oli Huoville täysin uusi tuttavuus.

– Kenttä ei ollut mikään superhaastava, mutta mielenkiintoinen ja hieno. Meidän ryhmässä kisasi kaksi, joille tämä oli kotikenttä. He osasivat antaa neuvoja.

Sukugolfkilpailu pelattiin Keimola Golfin Kirkka-kentällä pistebogey-kilpailuna. Kisassa oli kaksi erikoiskilpailua: lähimmäs lippua (väylä 12) ja pisin draivi (väylä 18).

PISIN DRAIVI PÄÄTÖSVÄYLÄLLÄ KANTOI NOIN 200 METRIÄ

Sukugolfkilpailun erikoiskilpailuna käydyin lähimmäs lippua -kisan voitti Keimola Golfia edustava **Jussi Timonen** (taulu 1518), jonka lyönti väylällä 12 ulottui 3,71 metrin päähän lipusta.

Kilpailun toisen erikoiskisan eli pisimmän draivi-lyönnin väylällä 18 vei nimiinsä Golf Pirkkalaa edustava **Leila Huovila** (taulu 2008). Hänen väylän avauslyöntinsä kantoi noin 200 metriä.

– Sain sen pysymään keskellä väylää, hän iloitsi.

Kilpailun parhaan scratch-tuloksen, 87 lyöntiä, teki Keimola Golfia edustava **Panu Peltola** (taulu 4929).

JORMA MÄNTTÄRI JÄTTI JÄRJESTELYTEHTÄVÄT

Sukugolfkilpailun toisena järjestäjänä toiminut **Jorma Mänttari** (taulu 11480) iloitsi, että hänen yhdessä **Timo Huovilan** (1935–2020, taulu 2007) kanssa perustama kilpailu on jatkunut jo 24 vuotta.

– Seuraavaksi kilpailu järjestetään jo 25. kerran, joten luvassa on neljännesvuosisadan juhlakisa, hän totesi palkintojenjaon yhteydessä.

Kilpailun läpi sen ikänestorina kiertänyt Mänttari kuvaili Keimolan kenttää kivaksi ja haasteelliseksi.

– Sukugolfkilpailusta on kehittynyt vuosien varrella myös tapa tutustua suvun jäseniin, hän sanoi.

Hämeenkoskella asuva ja Messilä Golfia edustava Mänttärin Sukuyhdistyksen kunniajäsen jättää sukugolfkilpailun järjestämisen nuoremmilleen tämän vuoden jälkeen.

– Kilpailuihin aion osallistua niin kauan kuin jaksan ja voimia riittää, hän kertoi Niinipuu-lehdelle tilaisuuden päätteeksi.

Sukugolfkilpailun järjestelytehtäviin vantaalaisen Aki Huovilan kaveriksi ryhtyy kouvolaalainen Petri Huovi.

MyPan kasvatti. Järvenpääläinen Jari Kurittu aloitti golf-harrastuksen 1990-luvun alussa. Miehen pallo-ura alkoi juniorina Myllykosken Pallosta.

Ikänestori. Sukugolfkisan toinen kilpailujärjestäjä Jorma Mänttari luopui kilpailujärjestäjän tehtävästä. Kuvassa hänen tyylinäytettä Keimolan väylällä 18.

Nuori golfari. Espoolainen Vertti Huovila, 23, oli kilpailun nuorin osallistuja. Taustalla hänen isänsä, kilpailunjohtaja Aki Huovila.

- **Tämän vuoden kilpailu järjestetään Kotojärvi Golfin Puistokentällä Pornaisissa lauantaina 27.8.**
- **Lähdöt kello 11 alkaen.**
- **Kilpailumaksu on 35 euroa, joka sisältää osallistumisoikeuden, tulospalvelun ja range-poletin. Kisamaksu on 5 euroa pelaajilla, joilla on täysi pelioikeus Kotojärvi Golfissa.**
- **Ilmoittautumiset ensisijaisesti sähköpostitse osoitteella sukugolf@niinipuu.fi viimeistään 20.8.**
- **Ilmoittautua voi myös Aki Huovilalle puhelimitse 050 530 5171 tai Petri Huoville puhelimitse 040 593 4044.**

Kolmannen polven sukugolffari

KILPAILUUN STARTTASI TÄLLÄ KERTAA PERÄTI NELJÄ ENSIKERTALAISTA.

Sukugolfkilpailun nuorin pelaaja oli espoolainen **Vertti Huovila**, 23 (taulu 2009).

– Olen harrastanut lajia kaksi–kolme vuotta isäni **Akin** (taulu 2009) ja vaarini **Timon** (taulu 2007) innoittamana, nyt toista kertaa mukana ollut opiskelija sanoo.

Perheen tavoin myös Vertin kotikenttä on Katinkulta Golf. Huovilan mukaan joka vuosi on tullut pelattua vähän enemmän ja enemmän

– Tykkään lajista, ja mailasta syntyy kiva ääni, kun palloon saa osuttua oikein.

Tieto- ja viestintätekniikkaa Metropolia-ammattikorkeakoulussa opiskeleva Huovila harrastaa myös frisbeegolfia.

– Frisbeegolfia on helpompi lähteä pelaamaan milloin vain. Se on myös hieman halvempi golfiin verrattuna, hän muistutti opiskelijabudjetista.

KAVERIT INNOSTIVAT MUUTAMA VUOSI SITTEN

– Olen seurannut suvun asioita ja sukugolfkilpailua tähän asti, ja nyt päätin osallistua itsekin, kun sopiva hetki löytyi, Espoo Ringside Golfia edustava espoolainen **Tapani Permanto** (taulu 2475) kertoi.

Permannelle myös vantaalaискenttä on uusi tuttavuus.

– Olen kiertänyt pääkaupunkiseudun länsiosiin kenttiä tähän asti, viitisen vuotta sitten golfharrastuksen kaverinsa innoittamana aloittanut mies kertoi.

Pallolajit ovat olleet Permannon sydäntä lähellä. Hän on pelannut aiemmin jalkapalloa.

– Golfissa minua kiehtoo se, että voi pelata itseään vastaan ja ylittää omat tavoitteensa,

Toinen kisan ensikertalainen, Keimola Golfia edustava vantaalainen **Jussi Timonen** (taulu 1518) pelaa golfia nyt kolmatta vuottaan.

– Muutamat kaverit ovat aina pelanneet. Sitten tuli sopiva hetki, että yksi kaveri kysäisi. Otin aloituspaketin ja siitä se lähti. Koronan myötä on tullut pelattua nyt enemmän.

Timosta viehättää lajissa tarvittava kärsivällisyys ja se, että tämä on tapa viettää aikaa ystävien kanssa. Golf on hyvin erilainen urheilulaji muihin lajeihin verrattuna.

– Lentopalloa olen pelannut aiemmin. Nyt tulee enemmän pelattua tennistä ja padelia.

JALKAPALLOSTA GOLFKENTILLE

Helsinkiläinen **Pekka Sipilä** (taulu 10776) on harrastanut golfia kymmenkunta vuotta. Hänen kotikenttä on loma-asuntopaikkakunnalla sijaitseva Rantasalmi Golf.

– Naisystävä houkutteli lajin pariin, hän naurahti.

Sipilää golfkentällä viehättää yleensä kauniit maisemat ja vihreän rauhoittava väri.

– Työelämässäni ollessa golf oli hyvää vastapainoa työlle, vaikkakin vähän aikaa vievää, hän sanoi ja viittasi täyden golfkierroksen pituuteen.

Kilpailun neljäs ensikertalainen on järvenpääläinen **Jari Kurittu** (taulu 2664), joka edustaa mäntsäläläistä Hirvihaaran Golfia.

– Olen harrastanut 1990-luvun alusta.

Golfkärpäsen pureman hän sai jalkapalloseuran kautta.

– Järvenpäässä oli tapahtuma, johon osallistuin joukkueen kanssa.

Sippolassa syntynyt Kurittu on Myllykosken Pallon (MyPa) kasvatti. Hänen pelipaikkansa oli vasen pakki eli puolustaja.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti ja kuvat

**Parturi
Tarja Puhakka**

045 269 7889

3492

**ONKO TÄSSÄ SINUN
YRITYKSESI
MAINOSPAIKKA?**

Ilmoitusmyynti Kaisu Venäläinen
+ 358 400 552 235
ilmoitukset@niinipuu.fi

Koulutettu hieroja Jari Lampinen
KUNTO-MEKKA
Pallokentäntie 4, 45700 Kuusankoski
P. 050 5680404

8006

Maansiirtotöitä kaivurikuormaimella
Urakoitsija

HANNU HARJU

Okansuora 19 46900 Inkeroinen
0400 854 489

6234

16- ja 19-paikkaiset
pikkubussit tilausajoon

Ma-Sa Lines Oy

P. 040 565 9623
www.masalines.fi

2852
7796

**Kotkan Sammutinhuolto
PEKKA VILLIKKA**

0440 652 551
www.kotkansammutinhuolto.fi

646

KIVELÄN MERIKALA

Kyminsuuntie 187, 48600 Kotka
puh. 05 260 6773

9200

Turvetuotannon, metsäalan ja
maanrakennusalan palvelut.
Hakemyynti

PJ TURVE

Petri Jussila
Palosentie 382 A, 46710 SIPPOLA
0400 550 917

2915

**KONEURAKOINTI
J. LEHTOMÄKI**

040 779 4549

11020

**Mänttärin Sukuyhdistys on
Suomen Kotiseutuliiton
jäsenyhteisö**

HAKAHUOLTO Oy

Puomikuja 5 49400 Hamina
05 344 8500

32

**KOIVISTON
autokoulu**

Sibeliuskatu 24 HAMINA
0400 554 104
info@koivistonautokoulu.fi
www.koivistonautokoulu.fi

3201

Valaisimien erikoisliike

VALOHUONE

Salpausselänkatu 27 45100 KOUVOLA
p. 05 3117 177, fax. 05 3117 175
valohuone@valohuone.fi
www.valohuone.fi

10518

HITSAUSTARVIKKEET
MIG.TIG.PLASMA.LASER.

LADEK WELDING

P. 0207 300 300 www.ladek.fi
e-mail: ladek@ladek.fi

4089

INV 1+8 hlö

TAKSI Elimäki

Esa Nurmiraanta
puh. 0400 554 493

6477

**Parturi-Kampaamo
ADELE**

Kouvola

7980

HS-TALLI

Pytyläntie 21 46750 LIIKKALA
P. 040 5873 656 www.hs-talli.net
Suomenhevostalli, ratsastustunteja,
leirejä, maastoratsastuksia, vaelluksia
sekä rekiajeluja.

15075

**RAKENNUSLIIKE
KALEVI SUNTIO OY**

MÄKELÄNKANKAANTIE 1, 49490 NEUVOTON
www.suntiorakentaa.fi

11488

keittiö-, wc-, pesuhuone-, sauna- ym. remontit
RAKENNUS JA SANEERAUS

S.LEHTOMÄKI

46750 Liikkala p. 0500 936 020
www.slehtomaki.fi

11020 VTT:n vedeneristyssertifikaatti

TILAA SUKUVIESTI!

Sukuviesti on Sukuseurojen Keskusliitto SSK
ry:n julkaisema, viisi kertaa
vuodessa ilmestyvä aikakauslehti.

Tilaushinnat jäsenseurojen jäsenille

Jäsentilaus 30 €

Jäsenryhmätilaus (väh. 10 til.) 25 €

Jäsentilaus digiversio 15 €

Tilaukset: sukuviesti@suvut.fi

**Vihanneksia
J & A MÄKELÄ**

Ilvesvuorenkatu 11, 01900 Nurmijärvi
Puh. 09 825 0401

12610

pipeline

Jalmari Mänttari
Puh. 040 1697 447

2186

Rakentaja, kunnostaja, korjaaja, kaikkea mitä tarvitsit sähköstä ammattitaidolla.

SIPPOLAN SÄHKÖ JA KONE
46710 SIPPOLA
veli.lonka@sippolansahkojakone.fi
P. 040 588 6106

643

SPORTPISTE
Tikankatu 3 Karhula
puh. 05 340 0360
www.sportpiste.fi

9182

The logo features a green background with a white horse head silhouette on the right and the text 'HN THE HIERONTAPALVELU HANNA NUKALA' on the left.

2849

LEISTIN LEIPOMO
Vanha Sutelantie 47, Kotka
puh. 05 2601 040
Leivonnaiset tuoreina leipomosta
ma-pe 6-17, la 6-12

7391

**KONEURAKOINTI
T. ANTILA**
0400 771 320

25

KONERAUTA TAAVETTI
Kauppakatu 20
53500 Taavetti
Puh. 05 417 1131

1850

The logo consists of the words 'OLO' and 'KULMA' in a bold, sans-serif font, with 'OLO' above 'KULMA'.

**Koulutettu hieroja
Mirkka Vakkari**
Pohjola-talo, Kouvola
www.olokulma.fi

1663

VEDINMESTARIT
05 368 4412

2431

RYHMÄKOTI LUOTSI
Ramulantie 90
Savitaipale
Sijaishuoltoa vuodesta 2003

11484

POUSIN PUUTARHA
Hamina
040 503 3331

10530

Metson tila
Hieronta Majoitus Juhlat Kokoukset
Terhi 040 758 2025
Hovintie 15, Metsäkylä
www.metsonmajoitus.fi

15748

The logo features a circular design with a coffee cup and the text 'MOKKAMESTARIT COFFEE ROASTING CO.' around it.

MOKKAMESTARIT
on Tamperelainen Kahvipaahtimo
Kuukuja 8 E, 33420 Tampere
Tehtaanmyymälä ark 9-17
Puh. 03 253 01 45
www.mokkamestarit.fi

5840

**KYMEN
BETONILEIKKAUS**
Somerotie 5, KOUVOLA
05 3753 660, 0400 653 038
Tiili- ja betonirakenteiden timantti-
poraukset, sahaukset ja purkutyöt.

1247

Jalon Mylly Oy
Liikkalantie 820, Liikkala
Puh. 0400 559 491 www.jalonmylly.fi
Vehnä-, ruis- ja ohrajuho,
ryynit ja hiutaleet
Soita ja kysy lisää.

4844

**Kuntohoitaja
Anne Vakkari**
Juholanmäentie 23, 46800 Myllykoski
Puh. 045 678 1263

1665

kattopellit seinäpellit ikkuna- ym. pellit
vesikourut tikkaat lumiesteet kävelysillat

KYMEN PELTIRAKENNE
Mäyrämäenpolku 2 MYLLYKOSKI
puh. 05 3635 341
kymenpeltirakenne@gmail.com
www.kymenpeltirakenne.fi

280

Ravintola PORTINPIELI
Mirja Koivu
Hamina
05 374 7878

12871

The logo features a stylized green 'M' shape with the word 'Merikon' in blue.

Merikon
010 439 6800
040 5003 444
Informaatiopalveluja
www.merikon.fi

5283

MYLLYKOSKEN LASI KY
Jämsperintie 1 Myllykoski
P. 05 3636 071 F. 05 325 4819
IKKUNA-, ERISTYS- JAKUVIOLASIT, PEILIT, TURVAURAT
AUTOJEN JATRAKTOREIDEN LASIT, ASENNUSPALVELU
TAIDE- JA ASKARTELUTARVIKKEET, KEHYSTYSTYÖT
www.myllykoskenlasi.fi

8394

**Kuljetusliike
KARI POLVELA**
Eerolansuorantie 119
33680 Tampere
03 3600 940 0400 635 358

7041

The logo features the word 'HERKKULES' in a large, stylized font, with 'GRILLIRAVINTOLA' above it and 'Apetta ja kahvia' below it.

11020
PORVOO

Tienlanaukset Lumenauraukset
JORMA AULIN
17500 Padasjoki
0400 354 608

2149

The logo features the letters 'RIL' in a stylized, colorful font.

**RAKENNUSLIIKE
Ismo Liikkanen Ky**
Rakentaminen ja kuljetuspalvelut
Liikkasentie 38 49660 Pyhäntä
Puh. 0400 358 738, 05 3551 176
Fax. 05 3551 156

11898

Purjehdukset aidolla suomalaisella kaljaasilla
Suomenlahdella. Perhejuhlat, leirikoulu,
riippileirit, saunailta, yrityspurjehdukset

M/aux VIVAN Kotka
www.vivanyhdistys.com
sepevanhanen.vivan@elisanet.fi

9369

JUVEKIM
ANTIKVARIAATTI ARWO PAPERI
Avoimna ti-ke-to 12.-18.00.
OSTAA/MYY KIRJOJA JA KERÄILYVARAA.
LÄNTINEN PITKÄKATU 26, TURKU
P. 0400 527 382 www.juvekim.fi

15934

**METSÄKYLÄN
AUTOMETALLI**
Raine Eerola P. 0400 657 617
Mesänummentie 251, 49540 Metsäkylä
www.metsakylanautometalli.syhi.fi

3717

HAMINA TRAILER
Teollisuuskatu 20
49400 Hamina
05 3448 480

12095

KOUVOLAN HAMMASASEMA Oy

Erikoishammasteknikko **SATU OKSANEN**
Kauppakeskus Hansa, Keskikatu 4, Kouvola, käynti ulkokautta Keskikadulta
Kenraalintie 4, Myllykoski
Ajanvaraus:
www.kouvolanhammasasema.fi

10440

LAVARAKENNE RAUTAHEIMO KY

Metsäkylä

1765
4670

Muutot ja kuljetukset JYRKI PAKKANEN

Kouvola 040 716 0603
www.jyrkipakkanen.fi
Myös pianot, flyygelit, kassakaapit
ja muuttolaatikkovuokraus

11674

NETTIPUOTI VILLANELLA

www.villanella.fi
www.facebook.com/
asustekauppa.villanella/
asustepuoti.villanella@pp.inet.fi

2791

KONETYÖ S. HALONEN

Traktorikaivuutyöt, sade- ja salaojatyöt,
piha- ja puutarhatyöt, Kurottajapalvelut
Kiinteistöjen konetyöt

Soitellaan

0400 151 590

328

Anjalankosken JUHLA- & HAUTAUSPALVELU OY

Sairaalanakaari 3 A, 46860 Keltakangas
Puhelin 0400 354 477

www.anjalankoskenhautauspalvelu.fi

10269

LVI-alan ykkönen HAMINAN VESIJOHDTOLIIKE PENTTILÄ

Teollisuuskatu 26, HAMINA
P. 05 3448 840

13923

LOUNASKAHVILA

PULLAPISTE

Torikeskus, Jyväskylä

014 613 511

12783

KYMEN VUOKRAHALLIT

Toni Mänttari
040 776 4691

4851

TAKSI Klemola

Hamina
0400 553 555

456

Huollot/kolarikorjaus/maalauk
Ilmastointilaittehuolto, Muovikorjaus
Korjaamotie 12, 49400 Hamina
puh. 05 353 5400

4634
15148

À la carte -restaurant - Gastropub

Ranta Casino

Maaherrankatu 2, HEINOLA
www.rantacasino.fi

2489

TUIJAN KUKKIS

Kukka- ja lahjatavarakauppa
Tuija Kahilampi
tuijakahilampi@outlook.com
Kauppakulma, Isoympyräkatu, Hamina
040 741 1327, tuijankukkis.ekukka.fi

9285

Mestarin Soppi

Lasermerkkausta, tampopainantaa
Taka-Toivakantie 45, 41410 Kankainen
040 744 3437
kotiranta.kari@gmail.com

13414

HALLITUSKADUN HAMMASLÄÄKÄRIASEMA

Hammaslääkäri Ilkka Anttila

Implantti- ja nukutushoidot, proteesit,
perushammashoidot, zoom-valkaisu

Hallituskatu 13-15 A, 45100 Kouvola,

www.halham.fi puh. (05) 375 4790

3488

Eräliike RIISTAMAA

Tapiontie 2, 45160 Kouvola
P. 05 375 0288. Ma-pe 10-17
Oravannahkatori 1, 02120 Espoo
P. 09 4110 1290 Ma-pe 11-18
www.riistamaa.fi

680

Kampaamo Arja Metsäketo

Avoimma: ma-pe 9-17
Illat ja viikonloput sopimuksen mukaan.
Kuusitie 16 45610 KORJA
P. 040 5411 189

439

Telementit.fi

Tiloja arjen elämyksille.

6409

KULJETUKSIA vuodesta 1948 alkaen

ARPOSALO

Kytöahonkuja 9, 46800 Myllykoski
Puh/fax 05 3656 045
040 512 1590 /Vesa Arposalo

4091

RADALLA
RESORT

6409

Majoitus – ravintola – kokous- ja juhlapalvelut Iitin Urajärven rannalla

www.radallaresort.fi

Uimarintie 1, 47400 Kausala

Paikalliselta toimittajalta

Hiekoitussepelit Myös astioiden täyttöpalvelu
Kalliomurskeet ja -sepelit
Kuljetus- ja kuormauspalvelut
Nosturiauto- ja nostokorityöt

4451

Tilaukset ja tiedustelut (05) 363 4415, 0400 251 007 **jarmotoikka.fi**

J. TOIKKA

TEPPOSEN KUKKA

JA HAUTAUSTOIMISTO

Sibeliuskatu 25, Hamina, puh. 05 344 4460

KEVÄT

JOKA PÄIVÄ

9-18 9/11-15

11953

Mänttari-sukumerkki ja sukutaulun numero tatuoituivat käsivarteen

Sippolan Saverolla asuva **Mika Vilén** (taulu 355) toteutti pitkäaikaisen haaveensa ottamalla oman suvun merkin vasempaan käsivarteensa. Samalla hän tuli tuke-neeksi Tattoo Herkko -nimistä tatuointiliikettä Kouvolan Voikkaalla.

Nimi, perhe ja suku ovat aina merkinneet Vilénille paljon ja ne ovat asioita, joita hän kantaa ylpäänä.

– Yksi keino, jolla ylpeyden ja merkityksellisyyden voi näyttää, on sopiva tatuointi ja Mänttärin sukumerkki oli selkeänä kuvana myös helppo siirtää iholle, mies kertoo.

Suku merkitsee sippolalaiselle yhteenkuuluvuutta.

– Jotain suurempaa ja pysyvää, jonka osana saa olla ja jonka ansiosta omat juuret ovat vahvat. Niin vahvat, että ne pitävät pystyssä kaikkialla.

Vilén kuuluu Mänttärin laajaan sukuun sekä Huovilan että Vakkarin sukuhaarojen kautta äitinsä **Marja-Leena Huovilan** puolelta.

Viitisen vuotta sitten elämä yllätti ja heitti Mika Vilénin saksanpaimenkoirineen Saverolle. Hevoset, kissat, koirat ja vaimo ovat antaneet miehelle pysyvän paikan, joka entisestään korostaa perheen ja suvun merkitystä.

Oikean olkapään Oinas-tatuointikuva sai seuraa sukumerkistä, johon Vilén halusi lisätä luvun 355 – roomalaisin numeroin – osoittamaan oman sukutaulunsa numeroa Mänt-täreiden kaksiosaisessa sukukirjassa.

Mika Vilén on vuonna 1965 syntynyt rakennusmies, **Minnan** isovelji, **Teemun** isä sekä lastenlasten **Jerryn** ja **Nellan** pappa.

PIA PAPINNIEMI-VILÉN (taulu 355), teksti ja kuva
Kirjoittaja on Mika Vilénin aviopuoliso ja harrastajakirjoittaja.

MÄNTTÄRIN SUKUYHDISTYS ry

PL 2, 46901 Inkeroinen

manttari@niinipuu.fi

www.niinipuu.fi

Pankkitili: FI18 5200 0650 0017 50

HALLITUS

Puheenjohtaja: Minna Mänttari,

Sippolantie 717 B, 46710 Sippola,

+ 358 50 302 9220,

minna.manttari@niinipuu.fi

Varapuheenjohtaja: Sami Porkka,

Saverontie 390 b as 1, 45460 Savero,

+ 358 400 558 597, sami.porkka@niinipuu.fi

Sihteeri: Maija Vanhala,

+358 50 545 9263, maija.vanhala@niinipuu.fi

Taloudenhoitaja: Sari Riivari

Valkjärventie 112, 49540 Metsäkylä

+358 40 848 3169, sari.riivari@niinipuu.fi

Nuorisotoiminta: Eetu Pesu

Facebook: @eetupesuu, eetu.pesu@niinipuu.fi

Projektitehtävät: Ari-Pekka Puhakka,

Rautakorventie 63, 46800 Myllykoski,

+ 358 400 430 068,

ari-pekka.puhakka@niinipuu.fi

VALTUUSKUNTA 2020 - 2024

Puheenjohtaja:

Olli Sipilä (taulu 10775),

Suunnittelijankatu 4 B 41, 00880 Helsinki

+ 358 40 543 1480, olli.sipila@niinipuu.fi

Varapuheenjohtaja: Terhi Ruotsalainen

(taulu 11484), Lappeenranta

+ 358 40 777 1768, terhi.ruotsalainen@niinipuu.fi

Jäsenet

Daniel Borshagovski, Tukholma (taulu 4386)

Mia Berlin, Helsinki (2957)

Atte Helminen, Vantaa (2319)

Simo Kantele, Helsinki (6936)

Amanda Kaukiainen, Kotka (4021)

Annariitta Kottonen, Kauniainen (13 259)

Päivi Lampinen, Tampere (7508)

Lauri Lehtomäki, Hamina (11022)

Arto Mänttari, Kouvola (11496)

Anne-Riitta Mänttari, Jyväskylä (3926)

Esa Mänttari, Espoo (10790)

Marja-Riitta Mänttari, Kotka (2948)

Markku Mänttari, Hämeenlinna (7531)

Pekka Mänttari, Hamina (2186)

Roy Mänttari, Helsinki (3916)

Tuomas Mänttari, Helsinki (3978)

Markku Pakkanen, Kouvola (2852)

Pekka Päivärinne, Lahti (1139)

Anna-Leena Riitaoja, Espoo (10794)

Sari Riivari, Hamina (8087)

Kari-Matti Sahala, Pornainen (14495)

Marja-Leena Vainio, Kouvola (3835)

Ilkka Varmavuo, Lahti (9701)

Jyrki Venäläinen, Hamina (2847)

Reetta Väänänen, Kuopio (15740)

Iina Wahlström, Loimaa (1943)

Kotimaassa matkailu kannattaa

Olen tuntenut
itseni pieneksi
suuressa,
pohjoisen
erämaassa.

-Marjut Lehto

Viimeiset kaksi vuotta ovat opettaneet, että ainutlaatuisten elämysten kokemiseksi ei tarvitse lähteä kauas. Aina ei tarvitse välttämättä suunnata edes oman asuinkuntansa rajojen ulkopuolelle löytääkseen seikkailemisen arvoisia paikkoja.

Kaksi vuotta sitten harmittelin, kun suunnitelmassa ollut ulkomaanmatka oli pakko perua. Nyt en ole poistunut Suomen ulkopuolelle yli kahteen vuoteen, enkä enää edes kaipaa sitä. Olen löytänyt kotimaasta upeita paikkoja. Olen tuntenut itseni pieneksi suuressa, pohjoisen erämaassa. Olen ylittänyt itseni saavuttamalla Suomen korkeimman kohdan. Olen löytänyt päämäärättömän lenkin lomassa satumaisen paikan, joka on kävelymatkan päässä kodistani.

Olen aina pitänyt Suomea kauniina maana, joka tarjoaa upeaa luontoa ja puhdasta ilmaa heille, jotka ovat valmiita sen kokemaan. Nämä vuodet ovat vain vahvistaneet tätä tunnetta.

Pohtiessani tehtyjä ulkomaanmatkoja olen alkanut miettiä, miksi olen halunnut lähteä Suomen rajojen ulkopuolelle. Olen halunnut kokea ainutkertaisia elämyksiä, nähdä uusia paikkoja ja maistella uusia makuja. Viimeisten kahden vuoden aikana olen kotimaassa tekemilläni retkillä nähnyt henkeäsalpaavia maisemia ja kokenut myös niitä uusia ruokaelämyksiä.

Miksi lähtisin talvella etelän lämpöön palmun alle loikoilemaan, kun rakastan Suomen talvea, lunta ja pakkasia? Miksi viettäisin lomani ulkomailla joko kaupungissa tai rannalla, kun kotimaassa on niin paljon nähtävää ja koettavaa?

Nyt kun olen päässyt kunnolla kotimaassa seikkailun makuun, olen asettanut itselleni tavoitteen. Aion käydä kaikissa Suomen kansallispuistoissa. Se on kotimaanmatkailua parhaimmillaan. Kansallispuistoissa kiertäessään näkee jokaiselle alueelle ominaista luontoa. Puiston uumenissa, luonnon helmassa yöpyessään saa makoisat unet. Aika harvemmin on niin tiukilla, etteikö ehtisi käydä tutustumassa myös kansallispuiston sijaintikuntaan. Luontokokemuksen lisäksi voi päästä nauttimaan myös esimerkiksi kulttuurista, nähtävyyksistä ja alueen perinneruoista.

Vaellusretken jälkeen tulee monesti yövyttyä kyseisessä sijaintikunnassa ja käytettyä kunnan tai kaupungin muitakin palveluita.

Rentouttavaa lomaa voi viettää metsäretkellä, erämaavaelluksella sekä hemmottelevalla hotellilomalla naapurikunnassa tai toisella puolen Suomea.

Miksi siis lähteä etsimään vihreämpää nurmea ulkomailta, kun sitä voi löytää kotimaastakin.

MARJUT LEHTO (taulu 11774)

Kirjoittaja on toimittaja ja Niinipuu-lehden vakituinen avustaja.

Valtuuskunnan kokous 23.4.

Valtuuskunnan kokous pidetään hybridikokouksena lauantaina 23.4. kello 14–16. Läsnäolijat kokoontuvat Liikkalan VPK-talolla (Pien-Liikkalantie 408) Kouvolassa.

Sukumuseo avoinna 18.5.

Sukuyhdistyksen ylläpitämässä sukumuseossa (Asemankulmantie 3, Liikkala) pidetään ovet avoinna kansainvälisen museopäivän kunniaksi keskiviikkona 18.5. kello 11–17. Päivän teemana on "Museotilojen voima muuttaa maailmaa".

Sukumuseo avoinna 11.6.

Sukuyhdistyksen ylläpitämässä sukumuseossa (Asemankulmantie 3, Liikkala) pidetään ovet avoinna valtakunnallisen Avoimet kylät -tapahtuman kunniaksi lauantaina 11.6. kello 11–17.

Sukuseurat Kouvolan Liikkalassa 24.7.

Perinteiset sukuseurat pidetään Museomäellä Kouvolan Liikkalassa sunnuntaina 24.7. kello 10–12. Samana päivänä Liikkalan valleilla vietetään linnakkeen 230-vuotisjuhlatapahtumaa kello 13–18.

Mänttari Open -fribakisat Anjalassa 13.8.

Ankkapurha Disc Golf Club järjestää yhdessä Mänttärin Sukuyhdistyksen kanssa kaikille avoimet Mänttärin suku-fribailut Ankkapurha Disc Golf Parkin uudistetulla kentällä Kouvolan Anjalassa lauantaina 13.8. kello 10–17. Ilmoittautuminen ja tulospalvelu järjestetään Metrixissä (www.discgolfmetrix.com – Mänttari Open). Ilmoittautua voi myös etukäteen sähköpostitse osoitteeseen manttariopen@gmail.com. Kisassa heitetään täysimittainen rata (avomessa kilpasarjassa kahteen kertaan), jonka jälkeen paras yhteistulos (pienin heittomäärä) sarjassaan voittaa kilpailun. Yksilökisat starttaavat heti aamulla, parikisat heitetään iltapäivällä. Sarjat ovat: juniorit alle 15 vuotta, yleinen/avoin kilpasarja, naiset, avoin harrastesarja, M50, M70 ja parikilpailut. Osallistumismaksu 5 euroa/osallistuja. Järjestäjä pidättää oikeuden yhdistää sarjoja tarvittaessa. Kolme parasta jokaisessa sarjassa palkitaan.

Sukugolfkisa Pornaisten Kotojärvellä 27.8.

Jo 25. sukugolfkilpailu järjestetään Kotojärvi Golfin Puistokentällä Pornaisissa lauantaina 27.8. Pelimuotona pistebogey, lisäksi erikoiskilpailut. Lähdöt kello 11 alkaen. Kilpailumaksu on 35 euroa, joka sisältää osallistumiskauden, tulospalvelun ja range-poletin. Kisamaksu on 5 euroa pelaajille, joilla on nimetty täysi pelioikeus Koto-

järvelle. Peliliput tai muut tarjoukset eivät ole käytettävissä, vaan kaikki kilpailuun osallistuvat maksavat kilpailumaksun. Ilmoittautumiset ensisijaisesti sähköpostitse osoitteella sukugolf@niinipuu.fi viimeistään 20.8. Ilmoittautua voi myös Aki Huovilalle puhelimitse numerolla 050 530 5171 tai Petri Huoville puhelimitse numerolla 040 593 4044.

Uudenmaan Mänttärin tapaavat 1.10.

Uudenmaan Mänttärin aluetapaaminen järjestetään Nuuk-sion kansallispuistossa Espoossa lauantaina 1.10. kello 13–17. Tutustumme luontokeskus Haltiaan, jossa on mahdollisuus omakustanteiseen lounaaseen. Teemme myös koko perheelle sopivan kävelyretken Haltian pihapiiristä lähtevälle rengasreitille: Päivättärenpolku (1,4 km), Maahisenkierros (2 km) tai Punaisen sulan salaisuus (200 m). Ilmoittautumiset 16.9. mennessä Atte Helmiselle sähköpostitse osoitteella atte.helminen@niinipuu.fi.

Kuulutko sukuuni -messutapahtuma 8.–9.10.

Vantaan Seudun Sukututkijat järjestää perinteisen Kuulutko sukuuni -messutapahtuman Vantaalla tai verkossa. Suomen suurin sukututkimustapahtuma.

Liikkalan kotiseutupäivät 30.10.

Liikkalan kotiseutupäivät järjestetään Liikkalan VPK-talolla Kouvolassa sunnuntaina 30.10. kello 14–16. Teemana "Juna toi ja vei – Muistoja Liikkalan asemalta". Tapahtumassa saavat kantaesityksensä sukulaulun sovituskilpailun voittajien versiot.

Sukumuseo valmistautuu joulun 12.–18.12.

Viikolla 50 (12.–18.12.) sukumuseo (Asemankulmantie 3, Liikkala) valmistautuu joulun sekä esittelee Marian ja Matin kamarissa entisajan joulunviettoon kuuluvia tapoja. Museo on avoinna päivittäin kello 10–17.

Päivitetyt tapahtumatiedot löytyvät Mänttärin Sukuyhdistyksen verkkosivulta www.niinipuu.fi.

Hyvä lukija, saahan myös lapsesi Niinipuun!

Niinipuu-lehti tarvitsee lukijoita myös tulevaisuudessa. Muistathan ilmoittaa kotoa pois muuttaneen lapsesi uuden osoitteen Mänttärin Sukuyhdistykselle verkkosivuiltamme.

Voit tehdä osoitteenmuutoksen verkkosivuilta www.niinipuu.fi löytyvän sähköisen lomakkeen avulla tai lähettää sähköpostia osoitteella osoitemuutos@niinipuu.fi. Osoitteenmuutokset voi ilmoittaa myös puhelimitse Marko Wahlströmille + 358 400 434 529.

SOMESSA SANOTTUA

Tälle palstalle kootaan kommentteja Niinipuun Facebook- ja Instagram-sivuilta sekä Niinipuuta Twitterissä seuraavien twiittauksista.

Hyvää taivasmatkaa kummitädille!

MARJA-LIISA HILAKARI kommentoi Facebookissa suvun vanhimman Enni Fridomigin suru-uutista.

Samaa sukua ollaan.

EERO HASU kommentoi Facebookissa suvun taidenäyttelyyn osallistuneen Ainokaisa Rintalan esittelyä.

Sinistä linjaa, lähisukua ollaan, etäserkkuja.

Sukähdyttäviä teoksia!

RITVA PÄIVIKKI kommentoi Facebookissa Kari Mänttärin taiteilijaisittelyä.

Lapsenlapseni, Mänttärin suvun nuori taiteilija Ainokaisa Rintala osallistuu suvun taidenäyttelyyn. Mamma ja pappa Enonkoskelta ihastelee.

MARJA LAITINEN kommentoi Facebookissa suvun taidenäyttelyn avajaisia.

Näyttelyn taso on verkkogallerian kuvien perusteella hieman erilainen kuin mitä ruotsalaisilla nykyisin.

MARJATTA RANSTRAND Arvikasta kommentoi taidenäyttelyn avajaisia.

Mahtavaa lina! Raadantasi aletaan tunnistaa. Jaksaa ideoita edelleen, menestystä.

LEENA MOROTTAJA kommentoi Facebookissa lina Wahlströmin valintaa Museoliiton hallitukseen.

Löydät meidät Facebookista, Twitteristä ja Instagramista!

Facebook: niinipuu

Twitter: @NiinipuuMedia

Instagram: niinipuu

Etsintäkuulutus!

Mänttärin Sukuyhdistyksen laajassa kuva-arkistossa ei ole yhtään valokuvaa Sippolan Liikkalan Saarimäellä vuonna 1952 järjestetystä sukujuhlasta. Jos sinulta löytyy kuvia kyseisestä juhlasta, niin ota yhteyttä Niinipuu-lehden toimitukseen.

Tällä palstalla julkaisemme lukijoiden toimitukselle lähettämiä kirjoituksia. Kirjoitusten ihannepituus on enintään 1 500 merkkiä välilyönteineen. Lähetä kirjoituksesi sähköpostitse osoitteella toimitus@niinipuu.fi tai postitse osoitteella Niinipuu-lehti, Marko Wahlström, Näse-Jutten katu 5 B 2, 06100 Porvoo.

Onko suvussa paljon merimiehiä?

Löytyykö suvusta paljonkin merimiehiä? Aktiivisia tai jo seilaamisensa seilanneita. Itse olen työkyvyttömyyseläkkeellä. Vastaukset voit osoittaa Niinipuu-lehden toimitukselle osoitteella toimitus@niinipuu.fi. HANNU SOIKKELI, Hamina (taulu 7661)

Kuvien tarinat talteen

Tarvitsen apua äitini albumissa olevien kahden valokuvan henkilöiden tunnistamiseksi. Toinen on perhekuva Vehkalahdelta. Kuvan henkilöt saatavat kuulua esimerkiksi Porcan sukuun. Toinen on kuva hääparista. Oletan heidän myös olevan Vehkalahdelta. Kun sukupolvet vaihtuvat, niin heidän mukanaan katoaa paljon tietoa. Äitini elinaikana hänen kuva-albuminsa ei ollut esillä. Molemmista tapahtumista on useita kuvia, joissa on minulle tuntemattomia ihmisiä. Vastaukset voi osoittaa Niinipuu-lehden toimitukselle sähköpostitse osoitteella: toimitus@niinipuu.fi. HEIKKI PATOMO, Lahti (taulut 3416 ja 15520)

TUNNISTATKO KUVIA?

Mänttärin Sukuyhdistyksen kuva-arkistossa on vanhoja valokuvia, joita ei olla pystytty tunnistamaan. Osaatko sinä auttaa? Jos tunnistat kuvissa näkyviä henkilöitä ja/tai paikan, jossa kuva on otettu, tai jopa kuvan ajankohdan, niin kerro tietosi sukuyhdistykselle sähköpostitse osoitteella toimitus@niinipuu.fi tai puhelimitse numeroon 050 367 7049/Eeva Puustinen.

Kiitos kaikille, jotka tunnistitte viime lehdessä julkaistujen valokuvien esittämien poikakolmikon ja perhepotretin nimiä.

Tällä kertaa etsimme nimiä henkilöille kuvassa, joka kuuluu Liikkalan Salon talon valokuvakoelmaan. Kuvan henkilöt mitä ilmeisimmin kuuluvat Mänttärin sukuun, koska talo on ollut alusta asti Mänttärin-nimisten henkilöiden hallussa. Talosta on joskus lähtenyt ainakin 1–2 henkilöä Amerikkaan. Kuvan takana lukee teksti "Siiri-täti oikealla". TOIMITUS

SUKUTUOTTEET MYÖS VERKOSSA

[www.niinipuu.fi/
tuotteet](http://www.niinipuu.fi/tuotteet)

MÄNTTÄRIN SUKUYHDISTYKSEN SUKUTUOTTEET

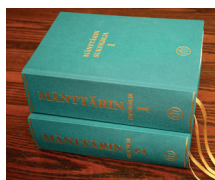
Näin tilaat

- puhelimitse: numerosta 040 737 5238/Aila Huovi
- verkkosivulta: www.niinipuu.fi/tuotteet
- sähköpostitse: sukutuotteet@niinipuu.fi
- postitse: Mänttärin Sukuyhdistys ry, PL 2, 46901 INKEROINEN

Laskun saat tuotteiden mukana. Hintoihin lisätään postikulut.

Tuotteita voit ostaa myös suvun tapahtumissa. Kirjatuotteita voi ostaa myös Reuna-kirjakaupasta (Myllykoskentie 9, Myllykoski).

LOPPUUNMYynti 1.5.2022 ALKAEN

25 €
(nh.50€)

MÄNTTÄRIN SUKUKIRJA

Kaksiosainen sukukirja,
sisältää tietoja suvun jäsenistä.
Koonnut Eero Mänttari.

15€

JUOKSUPIPO LOGOLLA

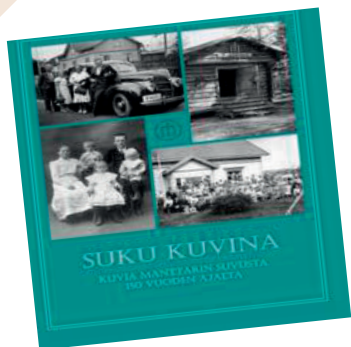
musta, yksi koko, 95 % puuvilla
ja 5 % elastaania

10€

TUUBIHUIVI LOGOLLA

musta, yksi koko, 100 % polyesteri

SUKU KUVINA 22 €

Kuvateos esittelee Mänttärin sukua
150 vuoden ajalta.

**NIINIPUUN
VARJOSSA 25 €**

Teos kertoo Mänttärin Sukuyhdistyksen vaiheista vuodesta 1934 tähän päivään.
Toimittanut Leena Morottaja.

SURUADRESSIT 10 €

Valitse tilatessasi lauseet seuraavan numeroinnin mukaan:

1. Sinuun, Herra, minä turvaan. Minun aikani ovat sinun kädessäsi.
2. Jeesus sanoo: Minä olen ylösousemus ja elämä, joka uskoo minuun se elää, vaikka olisi kuollut.
3. Täällä Pohjantähden alla on nyt kotomaamme, mutta tähtein tuolla puolen toisen kodon saamme.
4. Emme unohda muistoa kaunistaa, hyvää. Viime leposi olkoon rauhaa, syvää.
5. Opetä meille, miten lyhyt on aikamme, että saamme viisaan sydämen.
6. Hiljaa, hiljaa kuljen tietä ikiuneen, silmäni mä suljen, aika levon on.
7. Siellä kukkia täynnä on maa, siellä uupunut levätä saa.
8. Jumalan kämmenellä on suoja lämmiä, hellä.
9. Ilman tekstiä

Adresseja on myynnissä myös Anjalankosken Juhla- & Hautauspalvelussa (Sairaalankaari 3A, Keltakangas, puh. 0400 354 477 ja Reuna-kirjakaupassa (Myllykoskentie 9, Myllykoski, puh. 040 578 8049)

KORVAKORUT

Kultainen **185,00 €/pari**

Hopeinen **70,00 €/pari**

SUKUMERKKI

Rintamerkki, kultaa **80€**

Prässätty riipus, kultaa **90€**

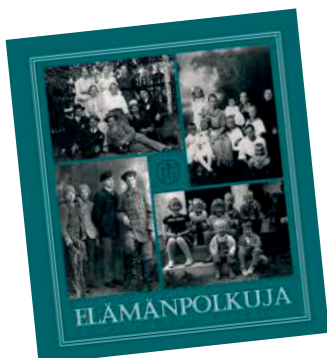
Hopeinen riipus **40€**

120 €

SOLMIONEULA

Merkki kultaa, neula hopeaa

ELÄMÄNPOLKUJA 15 €

Suvun jäsenten kirjoittamia elämäntarinoita 1900-luvun alkupuolelta. Kovakantinen, koko 210x230 mm. 240 sivua. Yli 150 valokuvaa. Toimittanut Eero Mänttari.

PÖYTÄSTANDAARI 40 €
sis. marmorijalustan ja tangon

ISÄNNÄNVIIRI

* pituus 5 m (8-12 m salko) **100 €**

* pituus 4m (6-8 m salko) **70 €**

. Z401

Lähetäjä: Mänttärin Sukuyhdistys ry.
PL 2, 46901 Inkeroinen

VOITKO SINÄ LUOVUTAA?

Voit luovuttaa verta, jos olet 18–70-vuotias, painat vähintään 50 kg eikä sinulla ole terveydellistä estettä luovutukselle. Uusi luovuttaja voi olla korkeintaan 59-vuotias. Hemoglobiiniä mitataan ennen luovutusta ja sen on oltava naisilla 125–175g/l ja miehillä 135–195g/l. Ota mukaasi viranomaisen myöntämä, kuvallinen henkilötodistus.

Testaa ennen tuloasi, voitko luovuttaa verta juuri nyt:
www.sovinkoluovuttajaksi.fi

tai kysy lisää maksuttomasta infopuhelimesta **0800 0 5801** (ark. klo 8–17)

NÄIN TOIMII MÄNTTÄRIN VERIRYHMÄ

Kerää omalla paikkakunnalla pieni ryhmä ja lähd
luovuttamaan verta yhdessä. Voit käydä myös yksin.

Luovutuspaikan voit tarkistaa paikkakuntasi lehdestä tai
osoitteesta www.veripalvelu.fi

Kerro verenluovutuspaikan ilmoittautumisessa, että kuulut/kuulutte VeriRyhmään ja yhteisönne nimi (Mänttärin Sukuyhdistys)

Facebook: Mänttärin VeriRyhmä

KIITOS, ETTÄ AUTATTE.

www.veripalvelu.fi

Haasta kaverit mukaan auttamaan!
#VeriRyhmä #Isokäsielämälle

twitter.com/SPRVeripalvelu

facebook.com/veripalvelu

instagram.com/veripalvelu

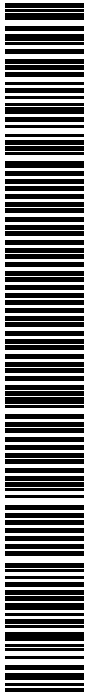
Punainen Risti
Veripalvelu

820159

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer		IBAN OKOYFIHH F118 5200 0650 0017 50	
Saaja Mottagare		Mänttärin Sukuyhdistys ry PL 2 46901 INKEROINEN	
Maksajan nimi ja osoite Betälarens namn och adress			
Allekirjoitus Underskrift		Vitenro Ref.nr	
		5610	
Tilitä nro Från konto nr		Eräpäivä Förfallodag	
		30.06.2022	
		Euro	
		15.00	

Niinipuu 2022, tukimaksu, 15 e
Plenkeräys RA/2022/276,
voimassa 1.4.–30.6.2022

Maksu välitetään saajalle maksuvälityksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.
Betälningen förmedlas till mottagaren enligt villkoren för betalningsförmedling och endast till det kontonummer som betälaren angivit.

Tilisirtoomakkeen generaattori
www.panuworld.net

Tukimaksun voi maksaa
TÄLLÄ PANKKISIIRROLLA
tai VERKKOPANKIN kautta

Hyvä lukija!

Oletko ihmetellyt, miksi sinulle tulee Mänttärin Sukuyhdistyksen julkaisema ja kustantama lehti? Tämä lehti postitetaan kaikille yhdistyksen jäsen- ja osoiterekisterissä oleville.

Laaja jäsen-/osoiterekisteri syntyi, kun sukuyhdistys kokosi vuonna 2001 julkaistua kaksiosaista sukukirjaa. Tuolloin aktiivinen sukututkijoiden joukko uurasti, soitti ja selvitti laajaan sukuun kuuluvia ihmisiä. Tiimi muun muassa keräsi mänttäriläisten tietoja perhekorttien avulla. Tuolloin sinunkin isovanhempasi, vanhempasi tai joku muu sukulaisesi antoi yhteystietosi käyttöömme, jotta saat Niinipuu-lehden.

Vuosien varrella rekisteriä on päivitetty ja täydennetty, mutta edelleen Niinipuu tulee Sinulle kerran vuodessa. Lehestä voit lukea Mänttärin suvun tuoreimmat kuulumiset, uutiset ja historiaakin. Niinipuu on suuren sukuyhteisön side niin kotimaahan kuin suvun juurille.

Painetun lehden lisäksi suvun uutisia ja tarinoita voit lukea myös verkkosivuiltamme osoitteesta www.niinipuu.fi ja seurata Niinipuun sosiaalisen median kanavilta.

Pysythän mukana! Näin yhteisön side säilyy tulevaisuudessakin.

Minna Mänttari

hallituksen puheenjohtaja,
Mänttärin Sukuyhdistys

Jos haluat tukea Niinipuun julkaisemista, voit maksaa

15 euron tukimaksun

**suoraan verkkopankkiin tai
kääntöpuolelta löytyvällä
pankkisiirtolomakkeella.**

Keräyksen aikana kertyvät varat käytetään ensisijaisesti Niinipuun julkaisutoimintaan (lehti, verkkosivuston ylläpito ja sosiaalinen media). Toissijaisesti varoja voidaan käyttää sukutietokannan päivitystyöhön sekä kotiseutu- ja virtuaalimuseon kehittämistyöhön.

Pienkeräyslupa RA/2022/276 on voimassa 1.4.–30.6.2022 Manner-Suomen alueella (ei Ahvenanmaalla ja ulkomailla).

